

SLOVENSKI LIST

CORREO ARGENTINO

TARIFA REDUCIDA
Concesión 1551

Dirección y Administración: GRAU,
CESAR DIAZ 1657, U. T. 59 - 3667 -
Bs. Aires.

Periódico de la Colectividad Yugoslava

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 032878.

AÑO (Leto) IX. BUENOS AIRES, 23 DE DICIEMBRE (DECEMBRA) DE 1938 Núm. (Štev.) 101

NAROVNINA: Za Ameriko in za celo leto \$ arg. 6.—; za pol leta 3.50.
Za druge dežele 2.50 USA-Dolarjev.

POSAMEZEN IZVOD: 10 ctvs.

Srečne in vesele božične praznike vošči vsem cenj. naročnikom, naročnicam in čitateljem ter oglaševalcem

“Slovenski list”

BOŽIČ V IZSELJENIŠTVU

Malokdaj tako kakor ob božičnih praznikih se našemu človeku v Argentini zatoči po domu; po mirni, tihi vasi, zaviti v mraz in pokriti z belo snežno odejo; po prelepi božični noci, polni poezije, zvonjenja in pesmi, zatoči se mu po božičnem drevescu in še najbolj po onih dragih, s katerimi se je okrog drevesca zbiral v minulih letih: po starših, bratih in sestrah, morda celo po ženi in otrocih, od katerih se je moral ločiti in mu doslej ni bilo dano, da bi jih poklical za seboj.

Božično drevesce... dobro zakurjena peč... zunaj pa sneg in morda burja, ki žvižga okrog hišnih oglov in poje prelepe melodije, ki si jih že v zibelki poslušal. Stare božične pesmi odmevajo v sobi in so uvod k polnočnici, ki vsako leto zbere v cerkvi vso faro...

Tu pa v Argentini, 36 stopenj nad ničlo, in še čez...

Takšni kontrasti človeka najbolj vržejo iz ravnovesja in mu zalijejo srce z grenkobo. Kako daleč so tisti kraji, kjer je božič tako neskončno lep, tako nepozabno lep in tako zelo različen od onega, ki nam ga nudi tujina.

Besede svetopisemskih angelov, ki so pastirjem naznanili rojstvo Nazarance, spet odmevajo po širnem svetu: Mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje!

Da bi tak mir prišel tudi v vsa izseljeniška srca! To je naše božično voščilo bratom izseljencem. Da bi se razkropljene družine spet združile in se v bodoče spet zbirale vsaj okrog iste mize, četudi brez drevesca, brez božičnega zvonjenja in brez vsega tistega, kar more človeku dati samo domači kraj! Da bi vsaj vse žene prišle k svojim možem in vsi otroci naših izseljencev k svojim staršem! Da bi se naše izseljenske družine spet našle in bi se mir naselil v njihova srca!

Koliko žalosti in tuge, in včasih koliko nesreč prinašajo ločitve v naše družine! Mačeha-tujina je posegla mednje in vrgla vsakega na svoj kraj. Kako so se tolažili ob slovesu, da se bodo kmalu spet zbrali: ali doma, ali pa tam daleč v svetu, kjer bo bolj kazalo, kjer bo borba za vsakdanji kruhek lažja! A kje so sedaj vsi ti načrti, kam so splavala vsa upanja?

Naše izseljenišvo je prebolelo hude čase v zadnjih letih. Radi krize mnogi niti zase niso redno služili kruh; kako bi mislili na to, da bi družine semkaj pripravili?

Naj bi se vsem vsaj v tem letu izpolnile vroče želje, ki so jih dolga leta gojili in katerih uresničenje se je vedno znova izjalovilo!

Naj bi prihodnji božič bil veseljši za vse naše izseljenske družine, naj bi prinesel vanje tisti mir, ki so ga betlehemiški angeli obljubljali vsem ljudem dobre volje!

Nemci vodijo gibanje za osamosvojitve Ukrajine

UKRAJINCI, KI SO SEDAJ RAZCEPLJENI MED ŠTIRI DRŽAVE, MED RUSIJO, POLJSKO, ROMUNSKO IN ČEŠKOSLOVAŠKO, NAJ BI USTANOVILI SAMOSTOJNO DRŽAVO, KI BI BILA POD VPLIVOM NEMČIJE TER POMENILA UDEJSTVITEV “DRANG NACH OSTEN” — IZJAVE “BELEGA” GENERALA DJENIKINA O HITLERJEVIH NAČRTIH

V našem listu smo že večkrat poročali o namerah nacistične Nemčije, ki jih ima glede Ukrajine. Sedaj pa, po zlomu Češkoslovaške, je to vprašanje že tako v ospredju, da se o njem evropski državniški in politiki prav resno razgovarjajo in se o tem obširneje bavi tudi svetovni tisk.

Ruski protirevolucionarni general Djenikin, ki se je leta 1920 boril proti sovjetom ter je bil poražen, je izjavil, da je bil pred dvema letoma od Hitlerja povabljen iz Pariza, obenem z generalom Gurkom, v Nemčijo, da bi prevzela vodstvo gibanja za neodvisnost Ukrajine. Djenikin je dejal, da to nemško prizadevanje za neodvisnost Ukrajine ni nič drugega kot “Drang nach Osten”, to je raztegnitev nemškega političnega in gospodarskega vpliva do Črnega morja. Djenikin sam poziva vse Russe — rdeče in bele — naj bodo složni in naj za nobeno ceno ne dovolijo razdeliti svoje domovine, kajti “domovina je le domovina”, je dejal, in so interesi Rusije nad vse.

Oba prej omenjena generala sta Hitlerjev načrt kratkoma odbila, ko sta spoznala, za kaj se prav zaprav gre. Niso pa enako napravili drugi “beli” ruski generali kot Turkol, Biskupski in Solonevič; tako vsaj zatrjuje Djenikin. Turkol se je nahajal v Franciji, a je za časa, ko je bil ugrabljen general Miller, o čemer smo svoj čas obširneje poročali, policija doznala, da je imel stike s Hitlerjem; zato so ga Francozi izgnali in tedaj je šel naravnost v Berlin, kjer je takoj prevzel vodstvo “ukrajinskega gibanja”.

Kot poročajo iz Varšave, če je res ali ne, ima omenjeni general, seveda pod vodstvom Nemčije, pripravljene v Podkarpatski Rusiji, na Češkoslovaškem, 10.000 mož. “Beli” Rusi sami zatrjujejo, da so one govorice od prejšnjega tedna, ki so se bile razširile povsod, da bo veliki ruski knez Vladimir, ki ima enaindvajset let in je sin pred kratkim v Parizu umrlega velikega kneza Cirila, brata poslednjega ruskega carja Nikolaja, samo potegavščina, kajti ukrajinski prestol da je namenjen hetmanu Petroviču Skoropadskemu, ki živi v Berlinu. Prav tisti čas, ko je odhajal veliki knez Vladimir iz Pariza v Berlin, kamor so ga povabili sorodniki, so Ukrajinci prisegli zvestobo prej omenjenemu hetmanu.

Hetman Skoropadski izhaja iz bogatih bivših carističnih krogov ter se je bil leta 1918 proglasil za poglavarja Ukrajincev; diktatorsko je vladal nekako sedem mesecev; dal pa je svobodo listom ter zbral v svoji vladi vse: komuniste in nacionaliste, Ruse in Žide. Oslanjal se je na nemške bajonete v času, ko so Nemci praznili zaloge in v velikih množinah vozili iz bogate Ukrajine v stradano Nemčijo vse, kar so mogli doseči. Za prebivalstvo v Ukrajini je tedaj zavladala velika revščina in koje bila nemška armada na zapadu poražena, so se Nemci morali umakniti tudi iz Ukrajine; s tem je bilo konec hetmanove diktature ter so boljševiki zasedli deželo s pomočjo ukrajinskega ljudstva samega. Skopadski je sicer klical na pomoč zavezniške države ter je francoski maršal Franchet d’Esperey priporočal, naj se z vojaštvom intervenira v Ukrajini, a sta se francoski ministri-

ski predsednik Clemenceau in angleški Lloyd George postavila proti tem idejam. Skoropadski je moral pobegniti v Nemčijo, kjer se nahaja še danes.

Sedaj je seveda Skoropadski star že sedemdeset let ter mora gojiti rože, če se hoče preživljati, a sedaj so ga nacisti spet poklicali na čelo ukrajinskega gibanja. Ker pa ima veliki knez Vladimir tudi svoje pristaje, bodo skušali tudi njega kako pridobiti za svoje načrte. Nacisti ga sicer preveč ne marajo, kajti veliki knez Vladimir bi vendar hotel vladati vsem Rusom in ne samo enemu delu. Velike Rusije pa se Nemčija boji, kajti taka ali taka, bi bila vedno močna ter v največjo oviro nemškim ekspanzivističnim načrtom; zato gledajo, kako bi jo razcepili, Rusi se tega zavedajo, pa je celo, kot smo v začetku povedali, sam general Djenikin, ki je sicer nasproten sovjetskemu režimu, pozval “rdeče in bele” Ruse, naj bodo složni.

Tega mnenja pa menda niso vsi

Ukrajinci, ki živijo v Parizu in drugod, mnogi mislijo, da je treba lepo priložnost izrabiti, kajti Hitler da nima nobenih namenov, kot mu jih podtikajo, saj Češkoslovaško sedaj lepo varuje, medtem ko bi jo vsak drugi na njegovem mestu popolnoma podvrnil.

Hitler je pač zvit in ve kako je zaenkrat treba nastaviti politično past, da bo lažje izvedel svoj načrt, svoj “Drang nach Osten”. Poljaki so nevarnost spoznali ter si iščejo vse tesnejših zvez z Rusijo. Škoda, da so do tega spoznanja prišli šele sedaj, ko so že precej za slovanstvo usodnih napak storili.

Mnogo je ljudi, ki so prepričani, vključno mnogim razočaranjem, da se bodo Slovani v usodnem trenutku streznili ter složno nastopili proti kateremukoli skupnemu zunanjemu sovražniku. Tak obnoven optimizem obujajo tudi besede generala Djenikina: “Rdeči in beli, vsi držimo skupaj, kajti interesi domovine so nad vse”.

Nova vlada dr. Stojadinovića

Za notranjega ministra je bil imenovan dosedanji načelnik beograjske opozicije g. Milan Aćimović, dr. Ko rošec bo pa predsednik skupščine — Politika vlade, tako notranje kakor zunanje, ostane nespremenjena

V skladu s parlamentarnim običajem, je celokupna vlada dr. Milana Stojadinovića po izvršenih volitvah podala ostavko, ki je bila sprejeta, vendar pa so kraljeviški namestniki takoj spet poverili sestavo nove vlade dosedanjemu ministrskemu predsedniku dr. Milanu Stojadinoviću.

V sredo 21. t. m. je dr. Stojadinović že sestavil novo vlado, in sicer takole:

Dr. Milan Stojadinović, načelnik vlade in minister za zunanje zadeve.

G. Milan Aćimović, minister za notranje zadeve.

Dr. Miha Krek, minister za javna dela.

G. Dobrovoje Stošović, minister za šume in rudnike.

G. Panta Jovanović, minister pošte in brzojava.

Dr. Mehmed Spaho, minister za promet.

G. Svetozar Stanković, minister za poljedelstvo.

Dr. Dragiša Cvetković, minister za socialno politiko in nar. zdravje.

Dr. Nikola Kabašin, minister za trgovino.

Dr. Dušan Letica, minister financ.

Dr. Bogoljub Kujundžić, minister prosvete.

General Milutin Nedić, minister vojske in mornarice.

G. Anton Maštrović, minister za telesno vzgojo.

Ministra brez portfelja: gg. Peter Snaj in Voja Djordjević.

Dr. Milan Simonović, minister za pravosodje.

V novi vladi je pet novih ministrov, ki niso bili v prejšnjem kabinetu. Notranje posle je prevzel dosedanji načelnik beograjske policije g. Milan Aćimović, dočim o njegovem predniku dr. Antonu Korošcu govore, da je določen za predsednika narodne skupščine. Dr. Miha Krek, ki je bil član prejšnje vlade, a brez listnice, bo vodil sedaj ministrstvo za javna dela. V vladi je enajst Srbov, dva Slovenca, dva Hrvatov in dva muslimana iz Bosne. Dr. Stojadinović je izjavil časni-

karjem, da bo nova vlada nadaljevala z dosedanjo politiko, tako v notranjosti države, kakor tudi v odnošajih napram drugim narodom.

Agonija na Kitajskem

Kadar katerikoli narod postane top in brezbrizen za svoj lastni kulturni in gospodarski napredek, postane najprej suženj domačih izkoriščevalcev, potem pa še tujih. Taki narodi smo bili slovanski, a smo se k sreči že precej osvobodili in postavili na lastne noge. Nedavno je zapadel abesinski narod v italijansko suženjstvo. Ta čas pa izkrevavata španski in kitajski narod za svojo svobodo. Človeka more stisniti pri srcu, ko se zamisli v grozodejstva, ki hočejo uničiti ter popolnoma zaslužniti oba naroda, ki sta se svoj čas prištevala med najbolj kulturne in napredne.

O Kitajski so zadnje čase priznani svetovni pisatelji napisali več knjig, med katerimi sta najbolj znani “Dobra zemlja” in “Agonija Kitajske”. V zadnji knjigi opisuje pisatelj Calzini današnje življenje in boje kitajskega naroda ter njegovo agonijo.

Marko Polo, ki je pred šeststo leti posetil Kitajsko ter pripovedoval evropskemu svetu o njenih skrivnostih in napredku, gotovo ni sanjal, da bodo za toliko stoletij stale v kitajskih pristaniščih evropske vojne križarke ter čuvalce nekitajske interese, medtem ko bo vpadalec od druge strani pustošil in trgjal kos za kosom tuje zemlje v svojo last.

Vedno čitamo, kako potujejo zastopniki raznih držav na Kitajsko, potem misonarji in drugi, ki opisujejo svoje spomine, a o resnični bedi in agoniji kitajskega naroda malo povedo ter sta zgoraj omenjeni knjigi najvernejši prikaz.

Kitajski kmet živi na “dobri zemlji” ter je obvhani riž. Kako se more interesirati ta uboga para za Borodinove doktrine, za Sunovo univerzo in za Veliko in močno Kitaj-

RAZNE VESTI

HUDA ZIMA V EVROPI

Začetkom tega tedna je nastala skoro po vsej Evropi huda zima. Nenaden mraz, posebno v severno ležečih krajih, je povzročil, da je mnogo ljudi zmrznilo. V Angliji je, kolikor je do sedaj znano zmrznilo 25, v Franciji pa 23 oseb. Koliko jih je zmrznilo po drugih državah še ni ugotovljeno. Gotovo pa je, da jih je precej. Saj je na Poljskem palo do 2 metra snega ter je nastopil tudi hud mraz. Isto tako je padel sneg v Zgornji Italiji, ki je zamrznil ter je radi tega vse zledenelo. Če je kaj človeških žrtev tudi v naših krajih ni znano.

POTOVANJE EDUARDA DALA-DIERA

Prve dni januarja se bo odepiljal iz Toulona po Sredozemskem morju, francoski ministrski predsednik, Edward Daladier, kjer se bo prvo zadržal na Korsiki, nakar bo posestil francoske kolonije v Vzhodni Afriki. Nato bo obšel tudi Bizerto, ter bo potem krenil v Severno Afriko, kjer bo pregledal “Maginotovo črto” med Libijo in Tunezom. Z njim bosta tudi general Marie Gamelin in podadmiral Darlan. To potovanje je v zvezi z zanimi zahtevami Italije po teh krajih, ki so pod francosko vlado, oziroma njenim protektoratom.

sko, ki jo je oznanjal Kuomitang! Malo ali pa nič ga ne zanima ves svet ter niti ne dvigne očes, ko kroži nad njim tuje letalo. Čemu, ko je privezan kot suženj na svojo lastno zemljo, na kateri ne more ne živeti ne umreti. Njegov horizont je nebo, zemlja, voda in revščina.

Kitajska že celi vek ne živi v miru, marveč je bila neprestano v medsebojni borbi ter ogrožena od tujih vlasti. Danes pa se zdi, da je tudi njena grenka kupa priklopela do vrhunca in se odločuje njena usoda: biti ali ne biti. Čeprav se v njej borijo vsa politična, socialna in gospodarska nasprotovanja ter zgle-da, da je narod brez cilja, bo vseno zmagala zdrava narodova sila ter se bo težki stoletni borbi in preizkušnji zadihal v novo življenje in lepšo bodočnost.

Brez dvoma, tako piše Calzini, so sovjeti najboljši prijatelji in rešitelji Kitajskega naroda. Če prav se tega na zunaj ne opazi, jim vendar nudijo resnične pomoči. Je pa gotovo tudi, da se bosta prav na Kitajskem trčili Rusija in Japonska. Kitajska pa je žrtev obeh velesil in ideologij, zoključuje pisatelj.

Kitajska v svoji stiski kliče na pomoč tuje velesile, ki bi tudi prišle, če bi jo bilo za raztrgati? A tuje države pozabljajo, da se 320 milijonski narod ne bo dal uničiti in da so globoko skriti v njem življenski sokovi, ki bodo z nova pognali njegovo rast lepši bodočnosti naproti. Velik prijatelj orjentalnega ljudstva francoski Claude Farrère je pred kratkim dejal ob neki priliki takole: “L’Asie est déjà morte tant et tant de fois, et tant et tant de fois a ressuscité!” In je povedal prav.

Ta čas se je zbrala na severu Kitajske pred glavnim japonskim vojaškim aparatom, velikanska armada i imenom Združeni kmetje, ki ji stojijo na čelu častniki ter visokosolei.

Usoda v začetku imenovanih narodov nam more biti glasen opomin da ne smemo nikoli privoliti v brezbriznost in malodušnost, ne samo iz stranu pred tujimi vpadniki, marveč iz ljubezni do samega sebe in lastnega naroda.

SLOVENCI! SILVESTROVO BOMO PRAZNO VALI LETOS V DVORA NI, UL. ACEVEDO 1353. PRIDITE!

Argentinske vesti

PETDESET OD STO ARGENTINCEV NESPOSOBNIH ZA VOJAŠKO SLUŽBO

Naborna komisija je dognala, da so mladeniči letnika 1918, ki bodo letos vpoklicani pod orožje, petdeset od sto nesposobni za vojaško službo. Nesposobni ladičiči so zaostali v rasti ter z različnimi neozdravljivimi posledicami itd.

Argentinci so v velikih skrbeh, kaj bo z njihovo bodočnostjo, če se ne bo zdravje argentinskega ljudstva zboljšalo. "Gobernar es poblar", pravi njih pregovor, a če bo je Argentina, hiral in izumiral, nima bodočnosti.

Najslabše so v tem oziru province narod na tako bogati zemlji, kakor Tucuman, Salta in Jujuy, ki so najbogatejše province. Vkljub vsemu prirodnemu bogastvu, je mnogo bede med argentinskim ljudstvom, in revščini so se pridružila še druga socialna zla. Posebno dežela je v vseh ozirih zelo zanemarjena ter je vir bogatih dohodkov samo nekaterim veleposestnikom in tujim železniškim družbam, medtem ko je po mestih nekoliko bolje v socialnem oziru, a ne veliko, posebno za ljudstvo v splošnem ne.

Kolikokrat slišimo po radiu, kako razne tvrdke priporočajo svoje umetne produkte, kot izvrštem redilen pripomoček za otroke. Mlekarji pa belo pobarvano vodo prodajajo, dasi je pristnega mleka v Argentini več kot vode. Komaj pa otroci dorastejo, jih dobijo v roke nogometne organizacije ter dvomljiva zabavišča. Skratka: mladina je brez zadostne socialne, zdravniške in druge oskrbe, brez šol, spolne in druge vzgoje in ni čuda, če so rezultati taki, kot jih jasno pokažejo vojaški nabori.

Naše ljudi smo vedno vzpodbujali in opozarjali, naj se nikar ne vdajajo nikakoršnim mamilom, marveč naj živijo, kot so nas starši učili doma, ter smo obnem našim ljudem priporočali kolikor mogoče kulturnega in gospodarskega razmaha. S popolno gotovostjo trdimo, da je velika večina našega izseljenstva ostala nepokvarjena in zdrava ter se je tudi gospodarsko vkljub vsem neprilikam precej opomoglo, a se bo še bolj, če bo ostalo trdno in vstrajno v borbi za bodočnost.

Zdaj boste razumeli, zakaj toliko priporočamo našo šolo in vzgojo, kajti prepričani smo, da naši slovenski starši razumejo koliko stanejo otroci, predno bi kaj koristili in da jih nihče ne želi prepustiti cesti in propasti. Argentinci pa bodo tudi brezdvoma, četudi je morda pozno, zastavili vse moči, da omogočijo

ljudstvu zdravo življenje in boljši socialni napredek. V tem smislu smo tudi že videli nekaj zelo pametnih in dalekovidnih socialnih, kulturnih in gospodarskih ukrepov.

Velika javna dela v Carhué

Zadnjič smo pisali o obsežnih javnih delih v Carhué, Coronel Pringle-su in Guaminu. Pripomniti moramo pri tem, da je vsa ta velika in obsežna dela izvršil naš mladi in podjetni primorski rojak, Albert Gregorič, ki si je postavil pred meseci v Villi Dvoto tovarno mozaika, in ki je s tem prva slovenska tovarna te vrste.

MARTA STUTZ METVA

V ponedeljek zjutraj, se je kakor blis raznesla po mestu novica, da je ugrabljena deklica, Marta Stutz najdena — mrtva. Zadeva pa ni še povsem jasna, ker Suarez Zabala še vedno zanikuje krivdo. Policija, ki se je zelo trudila, da bi našla sled za Marto, je imela prav malo uspeha. Pač pa so k temu pripomogli ljudje. Na ta način je padel sum na inženirja Suareza Zabalo, starega 46 let, ki je poročen ter ima tudi otroke. Dalje na tramvajskega uslužbenca Juana Barrientosa in njegovo ženo ter šoferja Sabattina. Te je policija aretirala kakor tudi več žensk, kakor Elso Oliveiro, Amelijo Risler in Angelico Moy. Po raznih zaslišavanjih, ki so trajala par tednov se je končno dognalo celo tragiko. Po teh zasliševanjih bi se dalo sklepati, da je Zabala, mogoče s pomočjo šoferja Sabattina in neke ženske ugrabil malo Marto in jo v avtu odpeljal ter jo nato zlorabil, radi česar je deklica zbolela, katero je potem Zabala dal v zdravljenje ženi tramvajskega uslužbenca Juana Barrientosa, ki se je dobro razumela na tako zdravljenje, saj je bil to njen posel, da je zdravila ženske ter sad modernega časa sežigala. V stanovanju Barrientosa se je uboga Marta borila s smrtjo tri dni, nakar ji je radi izkrvavljenja in drugih komplikacij podlegla. Ni pa izključeno, da je bila mogoče umorjena.

Od tu so deklico odpeljali v La Calera, kjer ima Humberto Bidone svojo opekarno, kjer so jo sežgali. Policija je pač pregledala ter res našla nekaj malih koščic. Če pa so te kosti uboge Marte, se ne more trditi, saj je Barrientosova žena dala sežigati tam tudi otroke žensk, katerim je napravila splav. Kdo je tedaj pravi ugrabitelj, kje je bila deklica zlorabljen in kaj se je vse z njo zgodilo, kakor vse kaže, bo vsak čas znano. Da ni bila stvar že prej pojasnjena, leži krivda na policiji, ki je inženirja Zabalo ščitila. Radi tega je bilo sedaj prijetih 18 policajev, med njimi sam drugi načelnik Fazio.

Ko se je zaznalo, da je deklica mrtva se je ves narod v Cordobi zbral na ulici in zahteval, da se jim izroči ugrabitelja in policija je imela zelo težko nalogo, da je razjarjeno ljudstvo razgnala. Radi varnosti, je v sredo Zabalova družina zapustila Cordobo. Barrientosova otroka pa je vzela v svoje varstvo policija. Oče Marte, Arnold Stutz zahteva za hčerko 80.000 pesov odškodnine, ter je sodnik dr. Achaval v to že privolil.

Copello prihodnji papež?

Papeževo stanje je radi starosti in srčne bolezni, ki ga muči že več časa, vedno slabše in je mogoče, da lahko kar nenadoma nastopi smrt. Radi tega so začeli sedaj razpravljati, kdo naj bi bil naslednik sv. očeta. V poštev bi prišli: kardinal Paceli, kardinal Hlond, ki je poljske narodnosti in kardinal Copello, ki je Argentinec, a sin italijanskih staršev. Z ozirom na položaj v Evropi se je struja, ki deluje na to, da ne bi bil prihodnji papež Italijan, silno ojačila, toda vendar dvomimo, da bo izvoljen kak neitalijan, ker bo že posegla vmes, kaka sila, ki bo poklicala na prestol sv. Petra zopet Italijana.

Ker je tukajšnji kardinal Copello sin italijanskih staršev in ima tudi mnogo ugleda v cerkvenih krogih, je prav lahko mogoče, da zadene ta čast njega. Tako bi bil volk sit in koza cela. Je pa še nekaj drugih kandidatov, ki pa ne pridejo tako resno v poštev.

V ZAKRISTIJU USTRELIL REDOVNIKA

V nedeljo je ustrelil v zakristiji cerkve Inmaculada Corazón de María, ki se nahaja na ulici Constitución, nek Bogomir Janac, mehanik, češkoslovaški državljani, star 38 let, redovnika Jaime Rafija, starega 53 let, doma iz Španije. Po izvršenem zločinu je Janac pobegnil a policija ga je dohitela ter je v boju z njo padel smrtno zadet in kmalu nato izdihnil. Kaj gnalo Janaca, da je umoril redovnika ni jasno. Mogoče se mu je nenadoma omračil um, ali pa ga je gnalo maščevanje, ker mu je prejšnji dan rekel, da mu zavod ne more dati denarne pomoči temveč samo hrano. Splah pa je nekam čudno, da tak mlad človek, zdrav, ki ima zraven tega še dober posel, da berači.

Ne pozabite!

Da bomo na božični dan ob 4 uri imeli molitve v kapeli bolnice Alvear. Nekateri tukajšnji prijatelji našega petja žele slišati naše božične pesmi in smo jim dali zato priliko na sveti dan popoldne v navedeni kapeli.

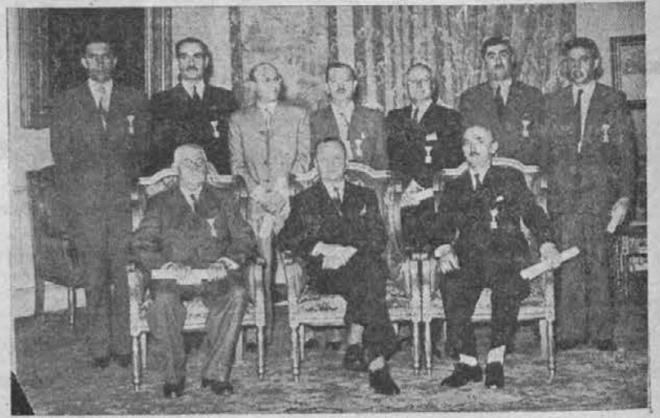
Pa tudi rojaki prihitite številno, da boste tudi v znova doživeli božično veselje.

Torej na Božič ob 4 uri popoldne v kapeli bolnišnice Alvear. Vhod iz Warnesa ali iz Puente San Martin.

Veliki zavod "RAMOS MEJIA" Venereas

ANALIZE urina brezplačno. Analize krvi. Popolno moderno zdravljenje. SIFILIS v vseh oblikah. Popolno zdravljenje na podlagi krvne analize (914) KOŽA: Kronični izpahi, mozoljčki. Izpadanje las. Ultravioletni žarki. ZLATO ZILO: zdravimo brez brez operacije in bolečin. SPOLNA ŠIBKOST: Hitra regeneracija po prof. Clearelliju. ŽIVČNE BOLEZNI: Nevrastenija, izguba spomina in šibkost. REVMAZEM: kila, nadua, gota, šibkost srca, zdravimo po modernem nemškem načinu. PLJUČA: Kašelj, šibka pljuča. ŽELODEC: upadel, razširjeni, kisline, težka prebava, brunanje, rane. GREVA: eolitis, razširjenje, kronična zapeka. GLELO, NOS, USESA vnetje, polipi: brez operacije in bolečin. POPOLNO OZDRAVLJENJE \$ 30.— PLAVEVANJE PO \$ 5.— NA TEDEN Naš zavod s svojimi modernimi napravami in z izvrstnimi SPECIJALISTI je edini te vrste v Argentini. — Lečenje zajamčeno. — Ugodno tedensko in mesno plačevanje.

Rivadavia 3070
PLAZA ONCE

ODLIKOVANI NAŠI IZSELJENCI

Jugoslovanska vlada je odlikovala 11 naših izseljencev z redom svetega Save V. vrste, za zasluge, ki so si jih stekli med izseljenji. Med temi odlikovanci je tudi naš rojak arh. Viktor Sulčić, kateremu iskreno čestitamo in želimo, da bi še nadalje tako vneto deloval v dobrobit izseljenstva in domovine.

ZBOROVANJE V LIMI

Zborovanje v Limi še traja ter je bilo že sprejetih nekaj predlogov. Vážen predlog, katerega so stavili argentinski delegati in ki je bil tudi na tej konferenci sprejet, je, da se smatra vse ljudi, ki se naselijo na ameriških tleh, za "priseljence". Ti priseljenci imajo vse pravice, ki jim gredo, vendar pa ostanejo vedno le "priseljenci". Razpravljanje o posredovanju med bojujočima strankama v Španiji, pa se je opustilo, ker bi znalo priti do kakega nesporazuma med zastopniki držav in ker je general Franco izjavil, da ne sprejme nikakršnega posredovanja. Med argentinsko in delegacijo Združenih držav, je prišlo do nesoglasja, radi nekih točk, kar pa se bo dalo s kako malo spremembo zadevo rešiti.

PAZITE PRI KOPANJU

Prišla je sezija kopanja. Vsak, ki le more se gre kopat, da se nekoliko osveži. Žal pa da se pri tem vse premalo misli, da utegne prijetna voda prinesiti tudi smrt. Koliko ljudi utone pri kopanju vsako leto. Samo preteklo nedeljo, ko je bila takorekoč prva nedelja primerna za kopanje, je utonilo nič manj kot pet oseb. Zatorej pazite in bodite previdni.

PREUREDITEV PRISTANIŠČA V LA PLATI

Pristanišče v La Plati, ki je bilo do sedaj zelo zanemarijeno in ni radi tega moglo dovolj služiti svojemu namenu, se je vlada odločila, da ga preuredi ter je v to svrhu dala na razplogo 12 milijonov pesov. S tem se bo delo v Berissu in Ensenadi povečalo, kar bo v veliko korist našim rojakom, ki jih je v teh mestih precej naseljenih.

POSLUŽUJTE SE PODJETIJ, KI OGLASUJEJO V NAŠEM LISTU!

Pozor

Za načrte, betonske preračune in Firmo, obrnite se do tehničnega konstruktorja

FRANCA KLANJŠEK
Marcos Sastre 4351
Villa Devoto U. T. 50-0277

Pozor Rojaki!

Naznanjam, da sem spet odprl dobro znano gostilno

"PRI ŽIVCU"

kjer boste postreženi z dobrim vinom, pristnim pivom in vedno svežo domačo hrano. Prostori pripravljeni tudi za svatbe.

Rojakom se priporoča lastnik
EMIL ŽIVEC
Osorio 5085 — La Paternal

DOMAČE VESTI

POROKA

V soboto se je poročil naš rojak Franc Bak, doma iz Vatovlj v Vremški dolini s tukajšnjo domačinko, Ester Garay.

Svatba se je vršila v prostorni restavraciji našega rojaka Emilija Zveca na Paternalu, ki ima za to prav primerne prostore. Mlademu paru čestitamo!

KNJIGE MOHORJEVE DRUŽBE

so prispale te dni. Udje prejmejo pet knjig, ker molitveniki prispejo šele v februarju ali koncem januarja prihodnjega leta. Knjige naj se dvignejo pri g. Čaknerju na Paternalu.

ZAHVALA

Podpisana Marija Slabe se tem potom srčno zahvaljujem vsem, ki so mi ob nesreči mojega moža Andreja, ki se je bil ponesrečil na delu v C. Rivadavia, priskočili na pomoč, za zbrano svoto, ki sem jo v redu prejela.

Prosim vse one, ki o zadevi niso dobro poučeni, da ne natolcujejo in podtikajo krivice nikomur, češ, da nisem nabrane vsote v redu prejela. Marija Slabe

IZ CORDOBE

ŠTORKLJA

V hiši našega rojaka Lojzeta Pipan, doma iz Svetega pri Komnu na Krasu, se je dne 12 t. m. oglasila botra šotrklija, ki je podarila njegovji ženi Zorki lepo, zdravo in srčkano punčko.

Mladi materi in srečnemu očetu vsi rojaki iz Cordobe čestitamo!

ALI SI ŽE PRIDOBIL NOVEGA NAROČNIKA?

Naznanjam da sem otvoril
GOSTILNO

"LA ESTRELLA"

kjer boste v vseh ozirih dobro postreženi z dobro domačo hrano in dobrim vinom.
Cene zmerne.

Priporoča se cenj. rojakom

IVAN GAŠPARIŠIČ

Av. Alcorta 2363 Bs. Aires

ZOBOZDRAVNIKA

DRA. SAMOILLOVIČ

de Falicov in

DR. FELIKS FALICOV

Sprejemata od 10 do 12 in od 15—20 ure.

DONATO ALVAREZ 2181

U. T. 59 - 1723

Slov. Babica

FILOMENA BENES-BILKOVA diplomirana na univerzi v Pragi in Bs. Airesu ter večletna babica v bolnišnici Juan Fernández. — Zdravi vse ženske bolezni. — Slovenske žene posebno dobro negovane.

Ordinira od 9 zjutraj do 9 zvečer
LIMA 1217 — BUENOS AIRES
U. T. 23 - Buen Orden 3389

ZALOGA DOBREGA VINA

Franc Kurinčič

— Ne pozabi GARAY 3910 —

telefon 61-5384

BUENOS AIRES

KROJAČNICA "PRI ZVEZDI"

Vam nudi najboljše angleško blago (SUPERLAN)

Izdelujem moške in ženske obleke. — V zalogi imam za 1938/39 leto tudi vsakovrstnega pomladanskega in poletnega blaga: za moške \$ 55.— za ženske \$ 45.—

Za obilen obisk se priporoča rojakom in rojakinjam

STANISLAV MAURIČ

DONATO ALVAREZ 2059

pol kvadre od Av. San Martin — Bs. Aires

Vesti iz organizacij

Otvoritev društvene-ga doma "Lj. oder"

Preteklo nedeljo je društvo Ljudski oder otvorilo v Villi Devoto svoj društveni dom. Zbralo se je bilo veliko ljudi, čeprav je bilo vreme soparno, ki je naznanjalo nevihto in se je res vtil dež ravno, ko je bilo programa konec, ki je razgnal ljudi, ker je prostor za dvorano še nezidana in nepokrit.

K otvoritvi so bila povabljeni tudi vsa slovenska društva, ki so se tudi vsa odzvala, kar je lep primer ter želimo, da bi bilo vedno tako, da si bodo društva, namesto nasprotovanja, kar se je žalibog dogajalo doslej večkrat, šla lepo na roko. Zgled je dan!

Nastopili so s svojimi zbori tudi Litvanci, Ukrajinci in Belorusi. Tudi to je lepo, da se slovanske kolektivite medsebojno spoznavajo, a moremo pripomniti še nekaj drugega.

Z ideološkega stališča, tako vsaj bi se dalo sklepati, bi Ljudski oder in Belorusi nemogli iti nikoli skupaj, kajti Belorusi, ki jih je precej v Argentini, potem so v Franciji, Jugoslaviji in Nemčiji, kamor so bežali pred sovjetskim režimom, so najverjetneji nasprotniki istega, v nasprotnem bi se lahko vrnili v svojo domovino, ki kot poročajo, se njih veliki knez Vladimir ta čas nahaja v Berlinu od kjer upa pomoči za povratek na prestol svojih prednikov. In tudi Ukrajinci, poljski in ruski, bodo iskali združitve in svobode, posebno pod Poljsko, da so silno zatirani, nam je

ravno na tej nedeljski prireditvi zatrdel nek Ukrajinec, ki če jih Rusi in Poljaki sami ne bodo hoteli razumeti, ne bodo odklonili nemške pomoči, čeprav niso prijatelji Nemčije, je končal Ukrajinec.

Če bi bili mi zlobni, bi trdili, da se L. O. brati s fašisti in da jih morada celo podpirati v njihovem protisovjetskem stremljenju, a tega ne trdimo kakor tudi ne, da so Belorusi fašisti, čeprav se ne strinjajo s Stalinovim režimom. A je le prav, da smo v vseh stvareh poučeni in na jasnem. Po drugi strani pa tudi oni, ki se borijo za pravičnejšo in demokratičnejšo ureditev katerikoli države in človeške družbe, niso to samo komunisti, marveč so v ogromni večini vsi delavni ljudje in izobraženci, ki so v svoji notranjosti poštenji.

Neizpodbitno dejstvo pa je, da med slovenskimi izseljenci ter društvi, posebno kar se tiče Primorcev, pa tudi ostalih Slovencev, ni nobene notranje in tudi ne zunanje razlike, da bi imeli razlog za neprijateljstvo in nesporazumljenje. Tiste malenkostne razlike, ki morda so in bodo vedno, pa so celo koristne, če skušamo eden drugega v lepem in dobrem razumevati in posnemati.

Kar se tiče programa, moramo reči, da so bile vse točke dobro izvajane. Škoda, da so se bili zvočniki pokvarili, brez katerih izvajanje na prostem ne pride do veljave. Vsi pevski zbori so se dobro odrezali, a priznati je treba, da je zbor Slovenskega doma še vedno najboljši, če izvajamo seveda Kubikov radijski zbor, ki je profesionalen. Nekaj posebnega pa je bil, v pomenu namreč, mladinski zbor iz Saavedre. Ta-

ke zbere in druge mladinske odseke bi moralo gojiti vsako društvo.

Dodamo naj še, da smo v našem listu vedno ustrajali o potrebi po složnem delovanju in smo v tem smislu tudi delali. Zdi se, da je led prebit, a odvisno ni od nas, marveč od vseh in v prvi vrsti od društev, ki zastopajo javnost.

SLOVENSKA ŠOLA NA PATERNALU

Naša slovenska šola na Paternalu je zaključila svoje šolsko leto v petek dne 16. t. m.; v nedeljo dne 18. t. m. se je pa vršila priložnostna prireditev v dvorani Kolegija na Av. Del Campo 1653, na Paternalu. Kr. poslanstvo je zastopal g. Dr. V. Kjuder.

Ker je zadnje dni gojenec šole mali Angel Mozetič zbolel za pljučnico, se ni moglo izvajati programa, imenovani je imel namreč glavno vlogo pri igricah. Zato je odbor poskrbel za nadomestilo, kar so pa bili naši mali še bolj veseli, namreč to, da smo dobili na posredovanje našega rojaka g. Subana, brezplačno na razpolago nekaj filmov za mladi-

Vsi navzoči otroci so bili obdarovani s slaščicami. Udeležba od strani občinstva je bila precej zadovoljiva, vključno temu, da je pripekalo sonce na vso moč. Uspeh je moralno in materialno popolnoma zadovoljiv.

Odbor šolskega društva se ob tej priliki najprilicneje zahvaljuje vsem posetnikom, kakor tudi ostalim rojakom, kateri so v teku zadnjega šolskega leta pomagali naši šoli. Posebna zahvala pa gre tukajšnjemu Jugoslovanskemu Centralnemu Šolskemu Zdrženju, kateremu predseduje naš rojak g. arh. Viktor Sulčič, za izdatno podporo v prošlem letu.

Odbor Šolskega društva na Paternalu.

OBJAVE KR. POSLANIŠTVA

Charcas 1705 — Bs. Aires
Kr. jugoslovensko poslaništvo išče in poizva, da se pri njem zglase naslednji naši izseljenci:

Jurković Petar, roj. 1895 leta v selu Žuč, zetska banovina. Leta 1914 je delal nekje v Buenos Airesu. Drugih podatki niso znani.

Jagodić Vincenc iz Loke. Zadnjikrat se je zglasil z naslova: Banco Germanico, Bs. Aires in sicer nekako pred 5 leti.

Poslaništvo prosi izseljence, ki bi jim bilo znano o vzrokih smrti **Aleksandra Amičiča**, ki je bil zaposlen pri radiu "Geopé", da mu sporoče.

NAROČNIKI!

Slovenskemu listu najlepše voščite praznike in srečno Novo leto, če točno poravnate naročnino in mu pridobite novih naročnikov!

Vabilo na Silvestrovo

G.P.D.S. v Villa Devoto vabi cenjene rojake in rojakinje na

SILVESTROVO ZABAVO

ki se bo vršila v društvenih prostorih v ul. Simbrón 5148, z zelo peštrim sporedom.

S P O R E D :

- 1) Nastop društvenega naraščaja.
- 2) Mešan in moški zbor GPDS.
- 3) Slovo starega leta in prihod novega.
- 4) Srečolov z bogatimi dobitki.

Kot ponavadi bo društveni bufet dobro založen.

Za obilen obisk se priporoča

O D B O R

Nekoliko pojasnil, da se bomo lažje razumeli

Čeprav ima Slovenski list toliko naročnikov in čitateljev, kot jih ni imel še nikoli, kar pomeni, da list v splošnem ugaja, se vseeno dobijo nekateri in predvsem društva, ki od lista pričakujejo strankarskih smernic ter se posebno name odkrito ali prikrito jezijo, ker jim nočem ali boljše rečeno, ne morem ustreči. Jaz vztrajam na stališču sloge, bratstva ter prijateljskega sodelovanja med vsemi, brez ozira poklica, vere in političnih nazorov posameznikov, kar je po mnenju nekaterih nemogoče. Jaz pa sem prepričan, da je ne samo mogoče, marveč tudi koristno, posebno za nas izseljence, kar smo v našem listu že večkrat povedali. Treba je samo nekoliko dobre volje in strpnosti.

Če so ljudje različnih hotenj, s tem ni rečeno, da se ne da z njimi sodelovati, če so hotenja iskrena in poštena. Za izseljenstvo pa je najvažnejše: napredovati kulturno in gospodarsko, posamezno in skupno. In kot sem pred povedal, ni najvažnejše, kateri so politični ali verski nazori posameznikov s katerimi se navadno narodi opredeljujejo v stranke, marveč je dovolj, da smo proti skupnim delavskim in narodnim sovražnikom enotni. In to načeloma smo Slovenci v Južni Ameriki! A se mi zdi, da med Slovenci, četudi brez vzroka, prepir in nasprotovanje menda more biti.

Kar se tiče skupnih interesov, Slovenci nimamo dovolj razumevanja. Društva bi hotela naša izseljenska glasila samo izkoriščati v svoje svrhe, ne pa da bi čutila tudi dolžnost, da bi jih podpirala. Izkoriščati glasila v zasebne koristi bi povzročalo veliko škodo skupnosti. Zato sem bil jaz med prvimi zato, da se oba lista združita ter se napravi s tem konec sleparjenju samih sebe. S tem sem se seveda zelo zameril in menda celo na ugledu izgubil, dasi sem napravil le ono, v kar so me prisilili in je navsezadnje tudi čisto prav.

Že prej sem povedal, da bi bila dva lista nam nepotrebna in celo škodljiva. A če bi izseljenci hoteli imeti, kot so nekateri mnenja, glasilo čisto zase, brez vsake zveze z našo narodno celoto doma, potem bi bil pripravljen teren še za eno glasilo, ki bi držalo zveze z izseljenstvom in domovino, kajti to zahteva čast in potreba vsake napredne države, ki ima izseljenstvo. Naša naselbina pa bi se s tem razdvojila najmanj v "narodno" in "protinardno", kot imamo že izkušnje. Če pa bi bilo slednjič prav tako škodljivo tudi za domovino ter za splošni jugoslovanski kulturni in narodni pokret in slednjič tudi za naše narodne manjšine, ki jim more priti rešitev le od velike jugoslovanske in slovenske vzajemnosti.

Treba je sicer vedeti, da predstavniki naroda ali režima, kot kdo pač rajne razume, niso in ne morejo biti obenem predstavniki izseljenstva. Tako so mislili nekateri prejšnji jugoslovanski poslani in konzuli, da smo izseljenci zgolj za njihove parade ter so v tem smislu izseljenskih "voditeljev" potrebovali, ki pa niso mogli prepričati in navdušiti izseljenstva. Z vso odgovornostjo pa trdim, da je poslanik minister dr. Izi-

dor Cankar povsem drug mož, ki pravilno pojmuje izseljenstvo ter je zastavil za njegov napredek vse svoje moralne in tudi materialne moči, a izseljenstvo veliko premalo vpošteva njegovo prizadevanje.

Takozvana razredna borba je med izseljenstvom samim škodljiva, ki dela nepotrebne razdore, kajti izseljenci spadamo v en sam razred in ta je delavski. Če pa so nekateri slučajno trgali hlače po šolah ter se ima kateri gmotno malo bolje, ni s tem naš nasprotnik, marveč naš prijatelj, ki nam lahko več koristi, če več zna ali ima in če je pošten. Nesposobnih ljudi, ki so silili v ospredje pa je bilo povsod in še skoro več med samozanimimi delavskimi voditelji, kot pa med "agenti buržujev", ko navadno prvi brez premisleka druge imenujejo.

Zelo se mi zameri, ker ne oviram slovenske katoliške misije med izseljenci. Ne vem, čemu bi potem zagovarjal svobodo, če bi jo sam drugim kratil. Nikoli pa se nisem obotavljal povedati javno o škodi, ki jo je cerkev na ta ali oni način, temu ali onemu narodu prizadevala in jo še. A kar se tiče vere, je srčna zadeva posameznika. V našem listu jo nikomur ne vsiljujemo, a tudi ne kratimo. Vsak naj napravi kot se mu zdi, da bo za njega najbolje. Kar se mene tiče, odkrito povem, da po smrti lahko greste v peklo ali v nebesa, kamor boste hoteli ali si boste zaslužili. Moja briga je predvsem, kako bi si mogli ta čas, dokler živimo, kolikor mogoče složno in pravično urediti. Za verske brige pa imamo izseljenske duhovnike.

Nič mi tudi ni žal, da sem naklonjen našim šolskim in bolniškim sestram, ki se vse na svoj način trudijo, da nam koristijo. Koliko uslug so naše bolniške sestre že napravile našim ljudem. Rekl boste, saj to je njih dolžnost. Seveda je, a dolžnost je obojestranska. Jaz sem sicer proti temu, da bi se moralo nekaj ljudi naravnost žrtvovati za druge, četudi nekateri upajo, drugi pa niti tega ne, da jim bo na onem svetu poplačano. A če bi mi izseljenci ne imeli nekaj takih ljudi, bodisi teh ali onih, saj to navsezadnje ni važno, bi trpeli še vse večje neprilike, revščino in zapostavljanje. Zato moramo razumeti in podpirati eden drugega, pa nam bo vsem boljše.

Vsled mojega prepričanja o slogi in skupnosti in ker sem v tem smislu tudi delal in še delam kolikor pač morem po mojih skromnih močeh in sposobnostih, sem mnogim v veliko jezo in nejevoljo, ker vzgojeni, oziroma navzeti fanatičnih političnih in verskih nazorov, jim ne gre v glavo, da je složnost mogoča, četudi ne mislimo vsi z eno glavo. Zato mi pravijo eni, da sem komunist, drugi fašist in tretji diktator, lump, slepar itd. Jaz celo trdim, da imajo čisto prav, a nekdo mora biti žrtev vseh, če hočemo doseči ono, kar mi ljudje ob vsaki priliki tožijo: Čemu bi Slovenci ne bili složni. Torej delam le tisto, kar večina hoče.

Nekateri so mnenja, da se mi sedaj, ko ima list vso kolonijo za seboj ter na razpolago tudi "ministrovo denarnico", zelo dobro godi. Žalibog se mi dosedaj ni posrečilo prahriniti še niti enega pesa. Tisti, ki me od bliže poznajo, pravijo, da ne bom nikoli nič imel, ker da ne znam ceniti denarja ter sproti skrbim, da se ga hitro znehim, dasi mi zapravljanja nihče ne more očitati.

V zvezi z našim izseljenskim glasilom, je še veliko drugega dela, ki ga prostovoljno in brezplačno izvršujem. Treba je vpoštevat, da so tu v ogromni večini primorski Slovenci, ki nimajo pravzaprav nobenega konzularnega zastopnika, kajti na italijanske državne zastopnike se obračajo le v največji sili in še tedaj vprašajo večina nas za nasvet. Mi nikakor ne moremo odreči pomoči in nasveta, dasi večkrat pri najboljši volji ne moremo vsem hitro ustreči, četudi ne gledam na uro.

To se mi je zdelo potrebno povrsno povedati, ne zaardi mene ali moje obrambe, marveč radi nas vseh, da se bomo lažje razumeli. Če pa mi kdo zamore pokazati boljši in koristnejši način za naše skupne izseljenske brige, sem seveda takoj pripravljen moje nazore umakniti. In tudi ne trdim da sem nezmojljiv.

J. K.

"Slovenski Dom"

PROSVETNO, GOSPODARSKO IN PODPORNO DRUŠTVO

V A B I

NA VELIKO ZABAVNO PRIREDITEV

SILVESTROVEGA VEČERA

ki se bo vršila v dvorani CENTRO ARMENIO ul. ACEVEDO 1353

Začetek točno ob 21 uri.

Pridite vsi da boste pozabili na vse nevšečnosti starega leta ter boste v najboljšem razpoloženju in veselim srcem pričakali

NOVO LETO 1939.

Spored

1. Koračnica — Svira orkester.
2. V. Vodopivec: "VOJACI NA POTU" (moški zbor)
3. Hubad: "ŠKRJANČEK" (mešan zbor)
4. Sihrl: "STRAŽA SLOVENSKA NA PLAN" (moški zbor)
5. A. Nedved: "NAZAJ V PLANINSKI RAJ" (mešan zbor)
6. Solospjev: poje S. Furlan.
7. A. Čehov:

"SNUBAČ"

Zabavna šala v enem dejanju.

8. SLOVO STAREGA LETA IN PRIHOD NOVEGA (živa slika)
9. NOVOLETNI POZDRAV IN VOŠČILO

Po sporedu prosta zabava in ples do jutra

Bogat srečolov

Opozorite tudi vaše prijatelje in znance, DA BO NAJBOLJ VESEL SILVESTROV VEČER na prireditvi "SLOVENSKEGA DOMA" v ulici ACEVEDO 1353, tri kvadre od križišča Canning-Rivera.

Odbor

Slovenci doma in po svetu

Velik požar v tovarni čevljev "Boston" v Beogradu

Nad dvajset milijonov dinarjev škode je povzročil ogenj v beograjski tovarni čevljev "Boston" sredi novembra. V skladišču, kjer je bilo tudi precej bencina, je eksplodirala žarnica, zaradi česar se je vnel bencin. Silnih plamenov ni bilo mogoče udušiti. Tovarna je bila zavarovana za deset milijonov din. Dokler ne bo sezidana nova, bo okrog 500 delavcev brez dela. Nesrečo so po starem običaju izbrali temni elementi. Pokradli so precejšnjo zalogo čevljev in usnja, katerega so gasilci odnašali iz gorečega skladišča.

Francija skuša ponovno pridobiti balkanski trg

Trgovske stike med balkanskimi državami namerava poživiti in ojačiti Francija. Zadnja leta se je pokazal na vseh tržiščih jugovzhodne Evrope odločen prodor nemške trgovine v škodo drugih evropskih držav, ki so včasih imele velik vpliv v tem delu Evrope. Francija je zaradi svoje zunanje politike izgubila mnogo simpatij na Balkanu in obenem začela izgubljati tudi svoj trg. To je pripeljalo francosko vlado, da je poslala v Rumunijo, Bolgarijo in v Jugoslavijo posebno komisijo, ki bo poskušala pregledati teren in možnosti za živahnije trgovske stike med Francijo in balkanskimi državami. V Parizu se bo poleg tega ustanovila posebna centrala za trgovino z jugovzhodno Evropo, ki bo imela svojo podružnico tudi v Beogradu.

BEOGRAJSKI POKOJNINSKI ZAVOD

Beograjski pokojninski zavod bo odprl svoje poslovalnice v Novem Sadu, Nišu in Skoplju. Na svojem področju ima beograjski zavod nekaj nad 12.000 zavarovancev, torej več kakor Zagreb in Ljubljana. Prvo leto je bilo predpisanih premij za lo do konca septembra vplačanih ne-22 milijonov in pol, od katerih je bil kaj čez 18 milijonov. Poslovni stroški beograjskega zavoda znašajo 7%, medtem ko uredba dovoljuje največ 10%.

JUGOSLAVNSKI UVOZ

S 40% sta udeleženi Nemčija in Avstrija v jugoslovanskem uvozu. V prvi polovici tekočega proračunskega leta smo uvozili iz Nemčije in Avstrije raznega blaga v vrednosti več kakor milijarde din. Za Nemčijo sledi Češkoslovaška s 12,16%, nato Anglija z 10%, Italija s 7,77% in Združene države s 5,31%.

JUGOSLAVIJA BOGATA NA RUDAH

Posebno družbo, ki bo imela monopol na uvoz jugoslovanskih rud, bo ustanovila nemška vlada. Osnovni kapital bosta dala dva največja nemška industrijska koncerna Krup in I. G. Farben-industrie. Znana je velikanska potreba Nemčije po slo-

vinah in rudnikih, od katerih jih ima mnogo za izvoz naša država. Industrializacija, ki jo izpeljuje naša vlada, je izrabo našega rudnega bogastva silno dvignila in s tem dala važen predmet za izvoz. Nemška družba za izvoz rudnin iz naše države v Nemčijo bo imela svojo podružnico tudi v Beogradu.

NOV TRGOVINSKI SPORAZUM MED ITALIJO IN JUGOSLAVIJO

Nov trgovinski sporazum z Italijo je sklenila naša država. Skoro tri tedne se je v Rimu mudila naša trgovinska delegacija, ki se je z italijanskimi pooblaščeneci pogajala za povečanje našega izvoza v Italijo. Pogajanja so se uspešno zaključila ter je Italija odobrila naši državi večje izvozne kontingente lesa, žita, živine in industrijskih proizvodov.

SANATORIJ ZA JETICNE V KNEZ SELU

Nov sanatorij za jetične bolnike so odprli 20. pr. meseca v Knez Selu pri Nišu. Za zgraditev tega nepotrebnege zavoda ima največ zaslug minister za socialno politiko in narodno zdravje Dragiša Cvetković, ki je tudi osebno prisostvoval otvoritvi. Stavba je stala z vso opremo 16 milijonov dinarjev ter je bila zgrajena na stroške okrožnih uradov za zavarovanje delavcev v Veogradu, Nišu in Skoplju. Ob sanatoriju bo zgradila nov paviljon za svoje člane tudi bolniška blagajna Merkur. Sanatorij je opremljen za 120 bolnikov. Znatno bo razbremenjen tudi Golnik, ki je imel velik del svojih bolnikov iz neslovenskih delov naše države.

POŽAR V PANČEVSKI TOVARNI

Trideset vagonov konoplje je zgorelo 19. pr. meseca v pančevski tovarni konoplje, ki je last nemške poljedelske zadruge. Ogenj je nastal zaradi iskre, ki je odskočila iz stroja, ki poganja vodo v bazene, kjer namakajo konopljo. Sicer so delavci, ki so še delali v tovarni, takoj začeli gasiti ogenj, vendar pa so mogli rešiti le kakih deset vagonov konoplje. Blago ni bilo zavarovano.

NAZADOVANJE JUGOSLOVANSKEGA IZVOZA SVEŽEGA GROZDJA

Izvoz svežega grozdja iz naše države je letos občutno nazadoval. Statistike govore, da so naši vinogradniki letos izvozili komaj 500 vagonov grozdja, med tem ko ga je sosednja Bolgarija izvozila več kot 11.000 vagonov. Bolgarija je zasedla svetovne trge, čeprav njeno grozdje na splošnem ni tako dobro kakor jugoslovansko. Zlasti Nemčija je kupila velikanske količine grozdja. Nemčija postopa v svoji trgovini z Balkanskimi državami po posebnem načrtu. V Jugoslaviji kupuje v prvi vrsti žito in rudnine, v Bolgariji pa sadje. Na ta način more z obema državama doseči v trgovini velik uspeh.

BEOGRAJSKI ŠHOVSKI KLUB PRVAK JUGOSLAVIJE

V nedeljo 20. pr. meseca je bila odigrana v Ljubljani zaključna tekma za prvenstvo šahovskih klubov v Jugoslaviji. Udarila sta se ljubljanski in beograjski šahovski klub, ki sta postavila vsak po osem igralcev.

Ljubljancani, ki so veljali za favorite, so bili hudo premagani. Dobili so 2 in pol : 5 in pol. S tem je ljubljanski šahovski klub po več letnem prvenstvu moral odstopiti naslov državnega prvaka beograjskemu klubu.

Sporazum med Nemci v Jugoslaviji

Nemška manjšina v naši državi se bo zbirala odlej spet v enotnem nemškem "Kulturbundu", ker se je dosegel sporazum med vsemi sprtnimi strujami. V "Kulturbund" bodo vstopila tudi vsa nemška društva v Slavoniji, ki majajo svojo centralo v Osijeku. Vodja društva bo dr. Alender.

DOBRA LETINA JABOLK V UŽIŠKI POŽEGI

Okrog 3000 vagonov prvovrstnih jabolk bodo letos prodali v tujino sadjarji iz Užiške Požege. Kraj ima posebno ugodno lego, ki je omogočila nagel razvoj sadjereje. Ker so se tudi ljudje sprijaznili s sodobnimi načini gojitve sadnih dreves in znajo pazljivo sortirati sadež, imajo jabolka iz Užiške Požege v tujini dober glas. Naročila so tako velika, da ne morejo zadosti hitro naložiti vagonov. Računajo, da bo šlo iz kraja okrog 3000 vagonov obranih jabolk.

ELEKTRIFIKACIJA DRAVINJSKE DOLINE

Sredi novembra je elektrarna Fala pričela z elektrifikacijo Dravinjske doline, in sicer najprej na sektorju Tepanjski vrh—Pobreže—Oplotnica. Na Tepanjskem vrhu so pri vodu že postavili temelj za transformator, odkoder bodo napeljali električni tok najprej do Oplotnice, pozneje pa po vsej Spodnji Dravinjski dolini. Na prej omenjeni črti so že pripravljene leseni drogovi z betonskimi podstavki, kopljejo pa tudi že jame. Upamo, da bo delo šlo hitro izpod rok in da bo važna naprava, ki bo imela za vso Dravinjsko dolino ogromen gospodarski pomen, kmalu dograjena v veliko korist našemu ljudstvu.

FOTOGRAFIJA "LA MODERNA"

Edina in najbolj poznana fotografija v slovenski koloniji

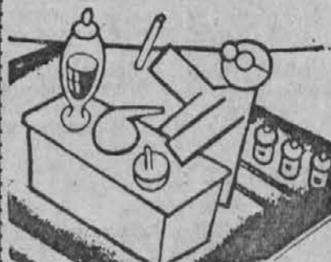
Sporočam slovenski naselbini, da bom ob priliki 25 letnice moje fotografske obrti, vse preuredil ter razstavil moje delo, kjer se bo lahko vsak prepračil o mojih neprekosljivih izdelkih.

VELIK POPUST PRI FOTOGRAFIRANJU

Ne pozabite FOTO "LA MODERNA" S. SASLAVSKY Av. SAN MARTIN 2579 Telefon: 59-0522 - Bs. Aires

Francišek Hušpaur

DIPLOMIRANI LEKARNAR IN KEMIČAR

izvršuje vsakovrstne kemične analize po zelo nizkih cenah, svojim starim klientom pa popolnoma brezplačno. Odjemalcem iz notranosti dežele pošilja analize potom pošte. Prepričajte se o svojem zdravju, analizirajte si kri in urino!

FACUNDO QUIROGA 1441 DOCK SUD

Odlikovani ameriški izseljenci

Za svoje požrtvovalno kulturno delo so bili odlikovani najvidnejši člani Jugoslovanskega kulturnega vrta v Clevelandu in sicer predsednik Anton Grdina z redom jugoslovanske kronske III. razreda, podpredsednik Mile aMrinković in tajnik Jože Grdina z redom jugoslovanske kronske IV. razreda, blagajničarka Marion Kuhar pa z redom sv. Save IV. razreda. Poleg teh je bila z redom sv. Save IV. razreda odlikovana tudi Marie Prislund, glavna predsednica Slovenske ženske zveze v Ameriki. Zaslužnim kulturnim delavcem in delavkam naše najiskrenejšje čestitke!

PRIDELEK OLJČNEGA OLJA V PRIMORSKI BANOVINI

Okrog 500 vagonov oljčnega olja je pridobila letos primorska banovina. Za mnoge kraje je oljka največji in skoraj edini vir dohodkov. Poleg tega so pridobili še okrog 2000 vagonov oljčnih koščic, iz katerih spet pridelujejo fino olje, katerega uporabljajo potem za izdelavo mila in za strojenje. Sedaj se je pokazala tudi nujna potreba, da se ustanovi v Dalmaciji večja organizacija oljatao Dalmaciji večja tovarna olja, da se zgradi skladišča za fino olje, ker bi le v tem primeru mogli organizirati prodajo v tujino in nuditi ne samo dobro blago, temveč tudi večje količine.

Dober zaslužek jugoslovanskih sezonskih delavcev

Okrog 45 milijonov dinarjev prihrankov so poslali svojem v domovino letos prekmurski in medjimurski delavci, ki v sezonah delajo v Franciji, Nemčiji in Vojvodini. V Francijo jih je šlo letos iz omenjenih pokrajin nekaj nad 2500, v Nemčijo okrog 4350, a v Vojvodino 5500. Najbolj zaslužijo delavci v Franciji in Nemčiji, ki zaradi tega tudi največ pošljejo domov. Nemčija je dovolila, da smejo delavci poslati vsak teden domov do 10 mark, seveda po kliringu. Od tam so letos poslali okrog 20 milijonov dinarjev, iz Francije 15, iz Vojvodine pa le 5. Dejstvo je, da bogata Vojvodina silno slabo plačuje svoje sezonske delavce. Med tem, ko morejo delavci v ujini prihraniti tudi po petsto dinarjev mesečno, morejo v Vojvodini prihraniti le kakih 100 dinarjev.

PRVI VLAK SEZONSKIH DELAVCEV PRISPEL V MARIBOR

24. preteklega meseca okoli 1.45 je dospel v Maribor prvi vlak s sezonskimi delavci iz Nemčije. Teh delavcev je 700. Polovica jih je doma v Prekmurju, drugi pa iz Vojvodine. Zaposleni so bili čez poletje v Mecklenburgu. Prihod tako velikega transporta je povzročil na mariborskem kolodvoru ogromno posla. Razen običajnih obmejnih formalnosti, so morali vse delavce tudi razkužiti radi živinske kuge, ki v Nemčiji še vedno razsaja. Razkuževalci iz mariborskega magistrata in obeh po-

glavarstev so imeli vso noč opravka, da so do jutra opravili posel. Delavcem so morali vsem umiti noge, roke, razkužiti obleko in prtljago. Zjutraj to tako delavci mogli nadaljevati pot na svoje domove. Z zaslužkom so se delavci še nekam pohvalili. Napovedali so tudi, da bodo v kratkem prispeli domov še novi transporti delavcev, ki so zaposleni v Nemčiji. Največji bo pričel 6. decembra. Tedaj se bo vrnilo v domovino 1.600 delavcev na enkrat.

Veličasten sprejem francoskega filmskega igralca v Beogradu

Ne navadno navdušen sprejem so priredili Beograjčani 23. preteklega meseca slavnemu francoskemu gledališkemu in filmskemu igralcu Harry Bauru. Že pred prihodom vlaka se je zbralo na postaji ogromno občinstva, v prvi vrsti seveda gledališki igralci in vodstvo beograjskega gledališča. Po pozdravih so Baura obstopile častilke ter ga nadlegovale za lastnoročne podpise. Baur se je komaj otresel teh modernih vsiljk in se s težavo prerinil do svojega avtomobila. Njegova skupina bo vpriporila v Beogradu dve gledališki predstavi, za kateri so bile vse vstopnice že pred tedni razprodane.

POGREB DR. ANTONA TRUMBICA

Lep pogreb so pripravili Dalmatinci pokojnemu dr. Anteju Trumbiću v Splitu. Vmestu se je zbralo izredno veliko število okoličanov. Vse mesto je bilo v črni zastavi, a ob času pogreba so bile zaprte vse trgovine in delavnice. Pogrebne obrede je opravil šibeniški škof dr. Mileta, nakar je sprevod krenil skozi mesto do cerkve sv. Petra, v kateri so truplo pokopali. V sprevodu so korakali člani organizacij b. HSS, Hrvaškega Sokola, kmečka odposlanstva, veliko število godb, veliko število duhovščine, med njo tudi hvarski škof Miho Pušić, mnogi Mačkovi poslanci, pevski zbori, športniki in ostali Splitčani. V imenu dr. Mačka se je od pokonega Trumbića poslovil inž. Kosutić.

HUDA BURJA NA JADRANU

Na Jadranu je divjala 22. novembra burja z nevihto. Z jugozapada je vlekel silovit veter z brzino več kot sto kilometrov na uro. Več nesreč so našli. Nekateri ladje v pristaniščih so se odtrgale od svojih sider, da jih je val zanesel proti odprtemu morju. Najhujše se je pripetilo jadrnici bratov Vidan. Razburkano morje je odtrgalo od sidra njihovo jadrnico in jo treščilo ob pomol, da se je razbila in se potopila, preden so mogli pristaniški delavci pomagati.

V DAR. DOBITE

na vsakih 6 slik, ki stanejo ed 3-6, lepo sliko v barvah. Odrpito tudi ob nedeljah. Ažotie MARKO RADALJ Facundo Quiroga 1275 in 1407 U. T. 22 - 8327 DOCK SUD

Trgovina čevljev BELTRAM

Vam nudi na izbiro najbolj modernih čevljev in raznovrstnega obuvala; sportnih čevljev, poletnih copat ter šolskih potrebščin.

Se priporoča ALBERT BELTRAM

DONATO ALVAREZ 2288 vogal CUCHA-CUCHA

P A T E R N A L

KLINIKA ZA VSE BOLEZNI

RAZPOLAGA Z 10 SPECIALIZIRANIMI ZDRAVNIKI ZA VSE BOLEZNI

Za venerične bolezni, spolne bolezni, bolezni krvi, splošno slabost, razpolaga klinika s posebnim konzultorijem, kateri se nahaja pod vodstvom poznanege specialista za navedene bolezni. Imamo zdravnike specialiste za bolezni na pljučah, obisk, jetrah, želodcu, živčevju itd.

Rayos X, Analisis

Zdravniški pregled za vsakovrstne bolezni \$ 3.—

Ordiniramo: od 9—12 i 15—21. V nedeljah in praznikih od 9—12.

GOVORI SE SLOVENSKI

SUIPACHA 28

POVEČANI JUGOSLOVANSKI IZVOZ V ITALIJO

Za 70 milijonov lir se bo smel prihodnje leto povečati izvoz jugoslovanskega blaga v Italijo. Nedavno je bil v Rimu sklenjen nov trgovinski dogovor, ki ureja izmenjavo blaga med našo državo in Italijo. Naši delegaciji se je posrečilo doseči povečanje izvoznega kontingenta za 70 milijonov lir, od prejšnjih 180 na novih 250 milijonov lir. V prvi vrsti bomo lahko izvažali več lesa, živine, žita in industrijskih proizvodov. Sporazumu so dodana tudi določila, da se bo jugoslovanski izvoz smel povečati v toliko od dogovorjene vsote, za kolikor bi se povečal italijanski v Jugoslavijo.

TURIZEM MED DRŽAVAMI BALKANSKEGA SPORAZUMA

Medsebojno sodelovanje na turističnem polju hočejo pospešiti države balkanskega sporazuma. Nedavno je bila v Atenah konferenca zastopnikov turističnih organizacij in za vodov iz Jugoslavije, Rumunije, Turčije in Grčije. Na sestanku je bilo sklenjeno, da bodo vse štiri države ustanovile v tujni skupne turistične pisarne, s čimer si bodo prihranile stroške, ki bi jih zahtevale štiri ločene pisarne. Na ta način bodo lahko vzdrževale propagando v državah, kjer doslej tega niso zmogle zaradi prevelikih stroškov. Prva taka pisarna se bo odprla v New Yorku. Obenem je bilo sklenjeno, da bodo države izdajale skupne propagandne brošure v tujih jezikih. Prva knjiga bo imela 40 strani slik in 24 strani besedila v angleščini. Na prihodnji konferenci pa se bodo delegati porazgovorili še o skupni turistični propagandi na radiu ter o olajšavah za dijaška potovanja po balkanskih državah.

JUGOSLAVIJA NE BO VEČ UVAŽALA KOVIN

Družba "Jugoslovansko jeklo" je že začela prevzemati vsa rudarska in topilniška podjetja v Bosni od države. Obenem se je začela popolna reorganizacija podjetij. Razširjena je električna centrala, ki bo oskrbovala z električnim tokom rudnike in topilnice v Brezi, Varešu, Kuknju in Zenici. V Zenici so postavili nove velike topilniške peči, v bližini Sarajeva pa bodo zgradili še veliko kovačnic. Stremljenje podjetja gre za tem, da se Jugoslavija v nekaj letih popolnoma osvobodi uvoza jekla in vseh železnih kovinskih izdelkov. Računajo, da bo Zenica v vsaj svoji kapaciteti izrabljena že prihodnje leto.

PRENOVITEV SENJSKEGA PRISTANIŠČA

1.300.000 din. je dala vlada za prenovitev in izpopolnitev senjskega pristanišča. Senj zaradi svoje neugodne lege propada, obenem pa so propadle tudi pristaniške naprave, ker jih nihče zaradi premalega prometa ni vzdrževal v redu. Meščani so se zaradi tega obrnili na vlado in zaprosili za podporo. Z dobljenim denarjem mislijo izvesti najnujnejša popravila in s tem spet dvigniti promet v pristanišču.

Zadovoljiv turistični promet v Jugoslaviji

Turistični promet v naši državi je kljub vsem mednarodnim političnim napetostim in trenjem napredoval. V najlepši sezoni so skoraj povsem izostali gostje iz Češkoslovaške in Avstrije, vendar pa beleži statistika povečanje števila turistov v dobi od 1. januarja pa do 31. oktobra letos v primeri z istim časom lani za 85.057. Skupno je bilo letos v imenovanem času v naši državi 849.907 gostov, ki so plačali nekaj nad 4.850.000 nočin. Večji del poviška gre na račun domačinov, in sicer 63.662, medtem, ko je bilo tujcev 21.395 več. Pač pa so ti tujci plačali mnogo več nočin kakor pa domači jugoslovanski gostje.

Smederevsko trdnjavo bodo prenovili

Staro smederevsko trdnjavo, ki je igrala važno vlogo v spopadih med staro Turčijo in Avstrijo, obenem pa je bila tudi močan opornik v srbskih bojih za osvoboditev, bodo prenovili. Vlada je prizadevanje Smederevanov podprla s tem, da je odobrila podporo milijon dinarjev. Načrte za obnovitev je izdelal italijanski inženir Viola. — Ali ne bi mogel to delo opraviti kak jugoslovanski inženir?

Slovenija dobila dva motorna vlaka

Po dolgotrajnem prizadevanju naših tujsko-prometnih in gospodarskih krogov je železniška uprava sedaj stavila na rapolago za Slovenijo dva motorna vlaka, ki bosta vozila najbrž predvidoma še ta mesec. V gospodarskem in tujsko-prometnem interesu Slovenije bi bilo, da bi eden teh motornih vlakov vozil med Zagrebom preko Ljubljane in Jesenic do Rateč—Planice, drugi motorni vlak pa iz Ljubljane preko Celja do Maribora in odtod po Dravski dolini do Prevalj. Prvi motorni vlak naj bi odhajal iz Zagreba zjutraj ter bi se od Jesenic naprej ustavil v vseh postajah, ki so izhodišče za zimske turistične kraje in zimsko-sportne predele; iz Rateč—Planice naj bi se motorni vlak pozno zvečer vračal v Zagreb. Ravnotako bi moral drugi motorni vlak iz Ljubljane odhajati zjutraj ter bi imel od Maribora naprej v dravski dolini več postankov, tako da bi bil potnikom omogočen obisk važnih turističnih in zimskosportnih krajev, kakor so Sv. Lovrenc in Ribnica na Pohorju, Rimski vrelec in drugi. Vozni red obeh motornih vlakov bi se moral določiti na ta način, da bi imela vlaka v obeh smereh, torej zjutraj in zvečer, zvezo v Zidanem Mostu, tako da bi bila podana možnost zveze med Zagrebom in Mariborom, odnosno dravsko dolino in

obratno. Gotovo je, da bi bila uvedba prometa z motornimi vlaki na omenjenih progah neprecenljivega pomena za tujski promet in sploh za gospodarstvo v Sloveniji, ker bi bila s tem ustvarjena idealna prometna zveza med Zagrebom in med najvažnejšimi tujskoprometnimi predeli Slovenije na eni strani ter med glavnimi našimi gospodarskimi središči na drugi strani. Vsa naša javnost pričakuje z velikim veseljem uradno obvestilo o uvedbi prometa z motornimi vlaki na omenjenih progah.

UREDBA PODPORE INVALIDOM

Uredbo o invalidih je izdala 20. novembra vlada na predlog ministra za socialno politiko Cvetkovića. Vlada dr. Stojadinovića in Korošca, ki je za svoje triletno vlade dvignila socialno postavodajo na višino s tem, da je uvedla starostno zavarovanje za delavce in jim zasigurala tudi minimalne mezde tako, da nimamo več skoraj nobenih štrajkov in večjih delavskih sporov, je sedaj popravila tudi veliko krivico, ki je bila prizadeta invalidom. Invalidski zakon iz l. 1925, je bil slab ter je velik del invalidov sploh igubil vsako podporo, drugim pa je bila znatno znižana in njeno izplačevanje odvisno od težkih pogojev. Po uredbi Stojadinovićeve vlade pa bo uživalo invalidno podporo 66.326 oseb več kakor do sedaj. Do sedaj je namreč dobivalo to podporo vsega skupaj 71.737 invalidov, po novi uredbi pa bo dobilo 138.063 oseb, za kar bo država izdala okoli 150 milijonov dinarjev več, nego je doslej.

NADALJEVANJE JAVNIH DEL V JUGOSLAVIJI

Velika javna dela se nadaljujejo po vsej državi. S pomočjo 4 milijardnega kredita se bodo zlasti na novo ustanovile ali pa modernizirale vse prometne zveze in naprave v državi, tako da bo Jugoslavija kmalu uvrščena med one evropske države, ki slovijo po prvovrstnih železniških in cestnih zvezah ter se bo tako naš notranji, kakor naš tujski promet dvignil na nesluteno višino. Tudi v naši banovini se dela v tem pogledu toliko, kolikor se ni delalo vsa leta, odkar je bila ustanovljena naša država. Povsod se grade nove ceste in mostovi ter se urejajo reke in ludourniki. Med temi deli moramo omeniti preložitve 6 in pol km dolge ceste od podvinskega gradu nad Brezjami od leškega klanca, kar bo veljalo okrog 10 milijonov dinar-

jev. Razveseljiva je tudi novica, da bo otvorena novozgrajena železniška proga Xent Janž—Sevnica. Kakor poročajo zadnje vesti je ta proga že bila otvorena dne 8. t. m. V slovenski prestolnici Ljubljani pa imamo zopet zaznamovati novo važno socialno ustanovo, namreč mestni zavod za reveže, kjer bodo dobili siromaki in brezposelni reveži hrano, se bodo mogli podnevi ogrevati ter tudi prenočiti.

NESREČA Z GRANATO

Lambert Volk in Lojze Kerševan, oba z Gradiške pri Ločniku, sta v torek 8. novembra našla v bližini železniške proge topovski izstrelek velikega kalibra, ki se je kmalu potem razpočil in oba strahotno zdelal. Vendar sta oba ostala pri življenju. Prepeljali so ju v gorisko bolnišnico. Hudo je zadet posebno Volk, katerega mu je odneslo desno roko in uničilo levo oko. Njegovo stanje je nevarno.

ZA NOVO GORIŠKO BOLNIŠNICO

je ministrski svet v svoji zadnji seji dovolil devet milijonov lir. Zidovje že stoji in je pokrito, a druga dela počivajo že nekaj mesecev. Sedaj se bo delo nadaljevalo.

POŽAR V VOJSKEM NADRIDRJO

V sredo 9. novembra je v hiši posestnika Josipa Podobnika izbruhnil požar, ki je napravil okoli 10.000 lir škode. Zgorel je del hiše, nekaj sena in pušp z jasad af tnač) vprato ur ka. koda je krita z zavarovalnino.

TRZASKE VESTI

Ena izmed novoustanovljenih vasi v Libiji je dobila ime Oberdan. Tržaška občina bo tej vasi podarila Oberdankov doprnsni kip.

Trst je imel 31. avgusta 257.661 prebivalcev, to je skoraj 3000 več kot 1. januarja t. l. Ta prirastek je posledica priseljevanja, ne pa visokega števila rojstev. Razlika med umrlimi in rojenimi je v teh osmih mesecih znašala samo 38. Če bi torej ne bilo priseljencev, bi prebivalstvo naraslo samo za 28 duš.

Protižidovski plemenski zakon, ki ga je sprejel zadnji ministrski svet bo občutno zadel tudi Trst. Računajo, da je v Trstu 2500 židovskih družin. Izmed teh jih najmanj tisoč pripada premožnejšim slojem. Vse te družine bodo morale odpustiti arijsko služabništvo. Hiš imajo tržaški Judje za več kot 300 milijonov lir. Znatno del velikih stavb v središču mesta je v judovskih rokah. V omenjeno vsoto niso vsčeta poslopja, ki so last raznih anonimnih imobiljarnih družb, v katerih imajo Židje mnogo kapitala. Kakor kaže, bo kupčija s hišami v Trstu nekaj časa cvetela.

V AVTOMOBIL TRČIL

V avtomobil se je zadel 23 letni Franc Leban iz Poljubina. Vozil se je s kolesom proti Tolminu. Na strmi cesti mu je prišel nasproti avtomobil. Leban se je zaletel vanj ter si pri tem razbil lobanjo. Prepeljali so ga na rešilno postajo v Tolminu, kjer je kmalu potem umrl.

V VIPAVI UTONILA

Utonila je sedemletna Sonja Abram iz Ribenberka. Šla je k Vipavi po vodo ter po nesreči padla v reko, ki jo je odnesla skoraj tri kilometre daleč. Našli so jo pri Saksidu.

PRAZNIK MEDU

Trst, novembra 1938. — V nedeljo dne 6. novembra je Trst praznil "dan medu". V ta namen so bili številni avtomobili razmeščeni na

raznih krajih v središču mesta, na katerih so prodajali med po sorazmerno nizkih cenah. Italijanska vlada stremi za tem, da bi pomnožila domačo proizvodnjo medu in zvišala konzum.

ZVIŠANJE CEN KROMPIRJU

Trst, novembra 1938. — Ker primanjkuje Italiji krompirja, se bodo dosedanje cene krompirju zvišale. Povprečna cena krompirja pa se je že od leta 1937 dvignila od 31.— lir na 41.70 lire v letošnjem letu, med tem, ko se je še pred abesinsko vojno prodajal krompir v Italiji po 20.— lir za stot.

ENOTNE CENE ZA PRODAJO TKANIN

Trst, novembra 1938. — Združene trgovce v Trstu je določilo enotne cene za prodajo vseh vrst tkanin, ki bodo morale biti od trgovcev dosledno upoštewane. V ta namen je izdalo posebne cenike, katere bodo morali imeti trgovci razobešene na vidnih mestih v svojih lokalih.

ZVIŠANA PRIZVODNJA ŽIVEGA SREBRA

Trst, novembra 1938. — Skupna proizvodnja živega srebra v Italiji, ki ga pridobiva največ v idrijskem Rudniku, je znašala v prvih devetih mesecih letošnjega leta 1.750 ton, med tem ko je v istem razdobju lanskega leta znašala le 1.715 ton. Skupno je letos izvozila za 44.7 milijonov lir.

ZEMLJEKNIŽNA MAPA KATASTRSKE OBČINE PODBRDO

Podbrdo, novembra 1938. — Na županstvu v Podbrdu se je pred časom zglasil odposlanec lokalne oblasti in prosil, naj mu izroče zemljeknižno mapo občine Podbrdo, katere izvod je hranilo županstvo. Ker mape v dogovorjenem času niso vrnili županstvu, se je to začelo zanimati zanj, vendar zaman. Niti po daljšem iskanju niso mogli ugotoviti, kdo si je prišel izposoditi mapo in kam je bila odnešena.

LETOŠNJI PRIDELEK GROZDJA

Trst, novembra 1938. — Po uradnih ugotovitvah so v Italiji letos pridelali 58.324.560 stotov grozdja, ki kaže znaten porast napram lanski letini, ki je dala 55.142.020 stotov grozdja. Od letošnjega pridelka odpade na Julijsko Krajino in Zadar 1.035.640 stotov grozdja.

SPECIJALISTI ROJENI LETA 1912 NENADOMA VPOKLICANI

Gorica, novembra 1938. — Nekateri mladeniči, rojeni 1912 in dodeljeni raznim specialnim oddelkom, so bili v oktobru nenadoma vpoklicani.

RESTAURANT RECREO

"EL CAÑON"

Izvrstna domača hrana, prvovrstno pivo in vino. — Prostor z vrtno, pripravnimi za svadbe. — Krogličišče. Postrežba točna.

Se priporoča lastnik

PETER BASSANESE
JUAN B. ALBERDI y Gral.

PAZ — Buenos Aires

CON FRIO, CON CALOR

B E B A

QUILMES ¡LO MEJOR!

KROJAČNICA MOZETIČ

Če si nameravaš kupiti novo obleko, pridi in oglej si vzorce in blago v moji krojačnici, za kar Ti gotovo ne bo žal, kajti imam vsakovrstnega blaga najnovejše mode. Blago trpežno in prvovrstno, delo pa po najnižji ceni. — Poleg tega imam v zalogi tudi srajce, klobuke ter sploh vse moške potrebščine po cenah kot jih ne dobiš nikjer drugje. — Pridi in prepričaj se sam!

OŠORIO 5052 (Paternal) - Buenos Aires

KROJAČNICA "GORICA"

Hočete biti dobro in elegantno oblečeni? Pridite v krojačnico "Gorica", kjer boste vedno dobro postreženi.

FRANC LEBAN
Ul. WARNES 2191
(Nasproti postaje Paternal.)

Poslužujte se PREVOZNEGA PODJETJA "Expreso Gorizia"
Franc Lojk
VILLARROEL 1476
U. T. 54-5172 — 54-2094

AKO HOČETE BITI ZDRAVLJENI OD ODGOVORNEGA ZDRAVNIKA

zatecite se k

Dr. A. GODEL

AKUTNE, KRONIČNE BOLEZNI IN NJIH KOMPLIKACIJE, ZDRAVLJENJE PO FRANCOŠKIH IN NEMSKIH NAČINIH

KRVNE IN KOŽNE BOLEZNI

ZA SLOVENCE PRVI PREGLED BREZPLAČNO

Ženske bolezni, bolezni maternice, jajčnika, prostate in neredno perilo. — Specialisti za pljučne, srčne, živčne in reumatične bolezni

ŽARKI X — DIATERMIA — ANALIZE

Sprejema se od 9 do 12 in od 15 do 21 ure.

GOVORI SE SLOVENSKO

CALLE CANGALLO 1542

BOŽIČ V DOMOVINI

V vaši domovini, o kateri so vam vaši stariši gotovo veliko pripovedovali, niso prazniki samo zato, da se ljudje odpočijejo in pomolijo, ampak tudi zato, da se razvedrijo in zabavajo.

Za otroke je eden takih praznikov Božič. Že na poletje se začne pripravljati ba ta dan, s tem, da nabirajo orehov in lešnikov. Ta dan namreč mora imeti vsak slovenski otrok nekaj svojih orehov ali lešnikov. Če teh ni pa mora biti kostanj, kate-rega na žerjavici spečejo in je ravno tako, ali pa še boljši kot orehi.

Ko so se teh dobrot najedli in so si tudi v žepu nekaj naložili, da pokažejo svojim prijateljem, kako dobri so bili orehi, lešniki in kostanj, se odpravijo, navadno je za ta dan vse polno snega, po snegu z bakljami proti farni cerkvi. Iz vseh vasi se ponavlja isto, tako, da se taka razigrana in vesela procesija vedno veča. Pri tem seveda ne manjka tudi druge zabave. Prepevajo se pesmi. Fantje vriskajo in se skrivajo da oplasijo veselo skupino deklet. Kepajo se in obmetavajo s snegom vse do cerkve, kjer se pa začne gled kdo je imel lepše in svetlejšje baklje. Baklje si namreč pripravijo sami otroci. Iz črešnjevca ali bukovega lesa olupijo skorjo, ji pridenejo malo smrekove ali borove smole in tako pripravijo izvrstno bakljo. Te si tore sedaj presojuje. Kdor je izbran kot najboljši bakljar, mora vsem povedati kako je naredil, da se mu je tako posrečilo, kar bodo za prihodnje leto vsi poskusili.

Če prav razsaja o Božiču v naši domovini najhujša zima, vendar nobenega otroka ne zebe. Po polnočnici se spet v gručah razhajajo, tako, da se zdi kot bi se kresnice igrale v lepi poletni noči. Polagoma pa vse utihne. Pesmi se zgublajo in vasi zaspe v sladki sanje, dokler jih drugi dan ne zbudi lepo Božično zvonjenje k novemu dnevju.

Tu v izseljeništvu tega ne poznamo. Niti od daleč niso izseljeniški prazniki podobni našim domačim. Tu so otroci vedno zaprti v stannvanjih in vedo, da je praznik le po tem, ker oče ta dan doma ostane, vse drugo pa je podobno večerajšnjemu dnevju kot jajce jajcu. Nam starejšim se otroci v srec zasmilijo, ko se spomnimo naše mladosti, ki je bila polna veselja in sreče, dočim so tu naši malčki pravi "restantje". O, stane jim samo hrepenenje po zemlji iz katere so izšli njihovi stariši in po katerih pripovedih jo poznajo.

DEČEK IN GOLOBICA

Tončekov oče je kupil dva goloba, ker je hotel napraviti veselje svojim otrokom. Bila sta samec in samica. Oblečena v krasno belo perje, katero se je v soncu kar svetilo. Ko sta prišla pred golobnjak, jih je Tonček vedno rad gledal. Samec je hodil okrog pohlevne samice in vedno nekaj godrnjal, kot bi mu ne bilo nekaj prav. Radi tega ga je Tonček zasovražil in vzljubil pohlevno golobico, katera je vso samcovo jezo mirno prenašala.

Nekega dne je videl Tonček, kako je samec prinesel nekoliko bilk v kljunčku a pohlevna samica si je iz prsi in hrbta pulila svoje krasno perje. To ga je tako ganilo, da je šel takoj k mami in ji povedal kaj je videl.

Mamica pa mu pojasni, "da ni

treba biti v skrbeh radi golobice, ker to ji ne bo nič škodovalo, pač pa bo koristilo mladičem za katere si golobica puli perje. Samec znaša težje kose bilk in drugih stvari da napravi gnezdo, samica bo pa postlala svoji mehku perjem, da bo mladičem ko pridejo na svet udobnejše!" a je še dodala, dolga mamica rekoč: "Vidiš vsaka mamica tako skrbi za svoje otroke. Že preden pridejo na svet jim pripravljajo posteljico in skrbi, da jih ne bo zeblo ter, da ne bodo trpeli lakote. Dobri oče ji pa pomaga, ker oba enako ljubita svoje mladiče — otroke. Zato morajo vsi otroci mamico in očeta spoštovati, jih ljubiti in ubogati!"

Božični prazniki

Minula je zima, čeprav v Argentini zime, kot jo poznamo v Evropi, nikoli ni, če izvzamemo kordiljerske hribe ob meji Čileja. Vetrovi so bolj topli, sonce pa nas s svojimi žarki vedno topleje ogreva, da se v Božiču, ko doma škriplje zima, naravnost kuhamo.

Kako se vse spremni, vse olepša. Polja in gozdovi ozelenijo, zemlja se okraši z rožami, ki napolnijo ozračje s sladkim vonjem. Ptici se oglašujejo s svojim veselim petjem, pripravljajo svoja gnezda. Vse oživi in prerodi: To je pomlad!

Kakšna razlika med našo zemljo

in to, sem premišljal v hladni senci, spominjajoč se naše daljne domovine. Tukaj poletje, tam zima.

Prvi Božični prazniki, ki jih bom prebil na tuji zemlji. Tam v mrazu, tu pa v vročini.

Ali bo ta Sveta Noč tako krasna kakor jo opisujejo zgodovinarji, kakor jo opevajo pesniki, kakor pripovedujejo o njej doma stare matere svojim malim potomcem v zimskih nočeh, kadar se sliši skozi dimnik šum vetra, v oknih pa ropot mrzlih snežink. Vsi zbrani okoli ognjišča, gledajoč v iz suhih vej švigajoče plamene, kakor da bi v plamenih videli to veliko čudo, ki se je zgodilo pred trolitimi leti v Betle-

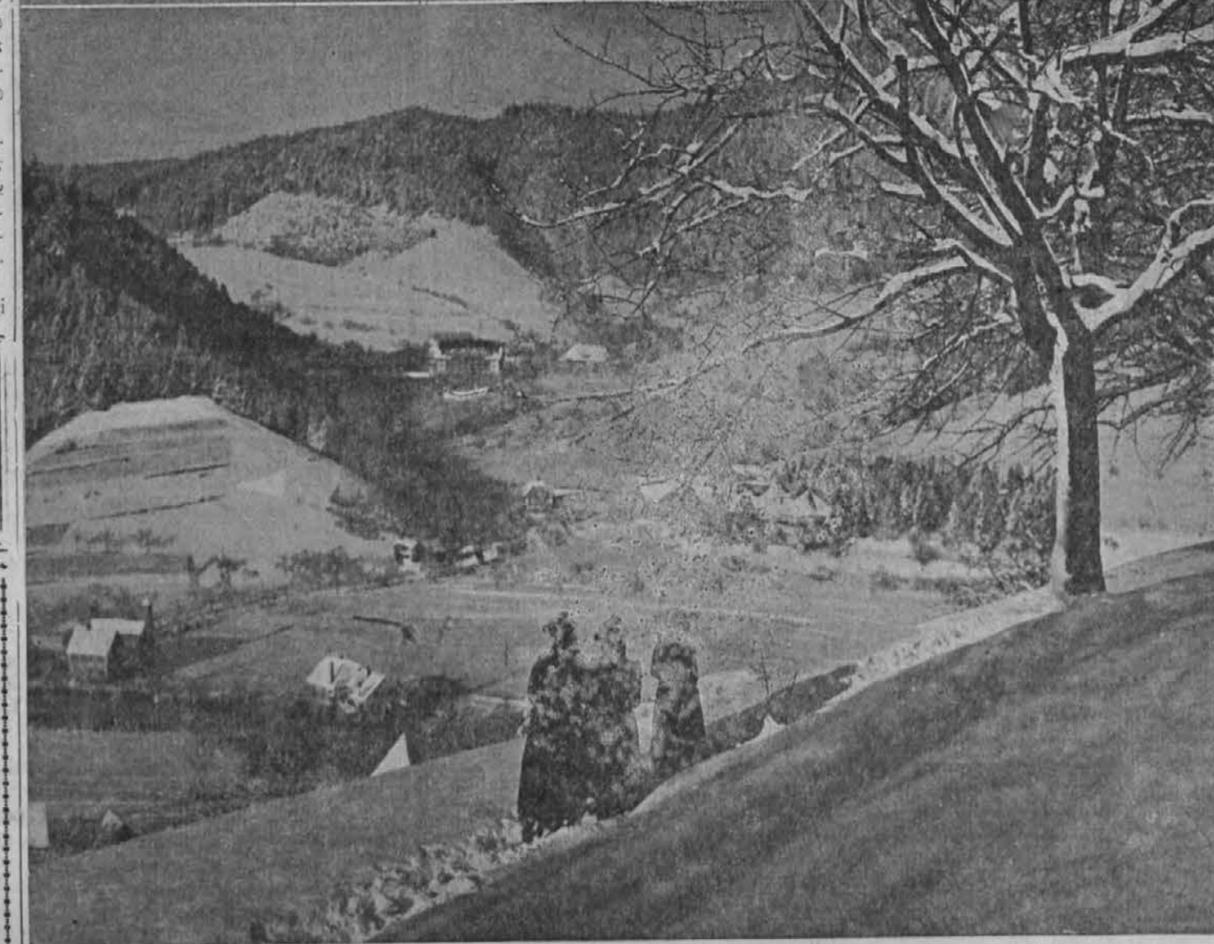
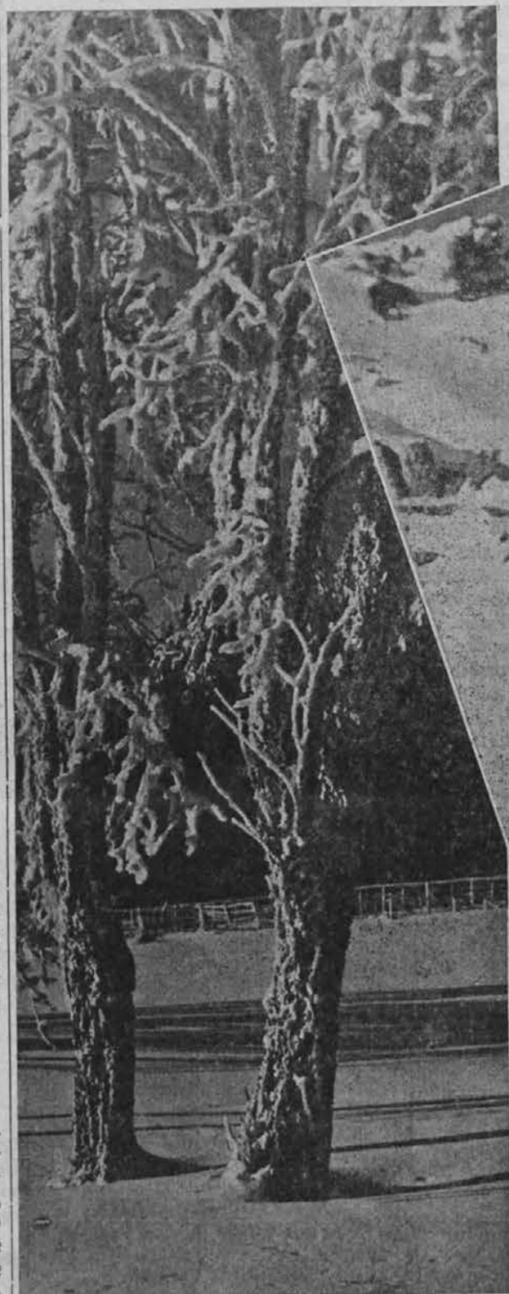
hemske Stalici, v tej krasni noči, ki so jo bili deležni sami preprosti ljudje, pastirji zapuščeni v teh velikih planotah. Samo oni so slišali "mir ljudem na zemlji..."

Vsak se zamisli v ono zimsko noč, ko je bila zemlja vsa pokrita z belim neomadeževanim snegom, in vas zazibana v sladkih sanjah, nebo pa s tisočerinimi zvezdami posuto; vse tiho in mirno, niti studenec ni motil te velike tišine, polne čarodejstev, ker je bil pokrit s steklenim ledom.

Tam na koncu vasi pa cerkve vsa razsvetljena, iz katere stolpa je vabil in klical zvon ter oznanjal vsem vernim, da se je rodil Odrešenik.

To sliko imam živo pred očmi, ki mi je ostala v sreju iz mladih let, neizbrisna zame najlepša in najkrajnejša.

Ivan

Otroci! V Evropi, kjer so doma vaši starši, vlada sedaj huda zima. Medtem, ko imamo tu vročino če sedaj čez 30 stopinj in se bo dvignila najbrž pozneje čez 40, je v Evropi pa mraza ravno toliko. A zima ima, v kljub velikemu mrazu, tudi svoje veselje. le vprašajte starše, kako je pozimi doma.

Pričujoča slika predstavlja zimo v Evropi. Le dobro si joo glejte in vprašajte vaše starše, kaj eno ali drugo pomeni.

KADAR ISČETE SLUŽBE

obrnite se na rojakinjo

Berto Cernič

DORREGO 1583 — Gs. Aires
U. T. 54 - 3588

Ana Chrpova

Slov. babica

dipl. v Pragi in Bs. Airesu, z večletno prakso v praški porodnišnici ter v tuk. bolnici "Rawson", se priporoča vsem Slovenkam. Sprejema penzionistke iz mesta in z dežele v popolno oskrbo. Cene izredno nizke. Postrežba prvovrstna.

ENTRE RIOS 621

U. T. 33, Mayo 8182

Peterček in Janezek na sveti večer

V dveh redih je stala živina. Na desni so bili najprej voli: sivec in šek, jravec in muzelj, potem so bili 3 junci. Pri nadaljnjem žlebu pa so bile krave: liska, pisana, soča, dra-va, čada. Za plavko in savo je bilo treba iskati že prostora na levi strani, kjer je bila privezana mlada živina, s hlevčkom v katerem sta veselo poskakovala dva telička.

Pridno je žvečila živina. Saj je imela v jarmu seno iz velike senožeti, ki je bilo tako lépo spravljeno in je tako lépo dišalo, da bi ga kar za solato napravil. Pa če že ne toliko, to je bilo res, da sta Peterček in Janezek strašno rada spala v tistem senu.

Danes sta pa imela drugačne skrbi.

Samo videti bi jih morali, kako sta podvizala s čehljanjem živine. Peterček je bil večji, zato je štrgljal vole, Janezek pa je imel levo stran. Kar naenkrat sta bila skozi. Pa ne mislite da samo tako malo na pol. Kaj še. S tem bi se nič ne pridobilo. Zakaj oče so bili hud mož in kdo ve, kako bi bilo s Svetim večerom in s samim Božičem, če bi "poba" svoje delo le napol opravila.

Samo šek in muzelj in pa liska so bile priznane izjeme, ker ti so bili malo preveč muhasti in je bilo Peterčka le še premalo, da bi jih ustrašoval.

V hlevu je bilo gotovo. Peterček in Janezek sta mislila, da sta sedaj že prosta.

Zadovoljni so bili oče z njunim delom, toda sedaj pa še tisto, kar je bolj sitno. Moramo še reznice narezati, tako je bilo povedano.

Kar zabeležo je Peterčka in Janezka. Toda, taka jebila v Rupi navada, da je bilo treba ubogati brez ugovora.

Hitro sta bila na svishih. Rekli so "na šupi". Najprej bo treba navaliiti slame. Janezek je zagrabil za vile. Kar zbolelo ga je v roke, tako mrzle so bile. Raje si je z roko pomagal.

Tako sta navalila slame in otave, ki je bila na visokem odru nad skednjem. Kar kmalu se je zavrtela slamo-reznica. Šlek, šlek, šlek, šlek... V Rupi je bila vsestransko napredna kmetija, in so tudi reznice rezali na goveji pogon. Sivec in šek sta pridno delala kroge, Janezek je pa junaško stopal za njima in sem pa tja pomagal z brezovo šibo. Peterček je dajal očetu na mačino. Kup reznice je pridno rastle spodaj.

Priden je bil Peterček pri svojem

delu. Dvakrat slamo enkrat otavo, taka je bila postava, ko so rezali reznice. Danes je bila drugačna. Enkrat slama, enkrat otava! Saj tudi mati pečejo za praznike belega kruha. Tudi živina naj ima praznik. Saj sta bila tudi krava in voliček pri Jezusovih jaslicah in sta ga grela. Naj ima torej tudi živina svoj priboljšek.

Oogaa! Ustavila sta se sivec in šek.

Ura je bila pa že tudi poldne.

Južna! tako je prišlo povelje iz hiše.

To besedo so pa ta dan vsi dobro umeli. Saj je bil post. Samo malo močnika s kruhom so pojedli davi, zato je bilo za pasom kar prazno. Na sveti večer se je treba s postom pripraviti.

Zato pa tudi Peterček in Janezek ta dan nista čisto nič mislila na to, da sta lačna. To sta razumela, da je velik tisti, ki zna biti tudi lačen in žejen, ne da bi tožil, ki se tudi mraza in dela ne boji. In če sta "poba" kdaj pozabila na to mo-

drost, sta se takoj stregnili, ko so jima oče pojasnili, da treh ni glava!

Sedaj pa le poba! Če hočeta v gmajno! Na, Peterček, tule imaš frlanko, so rekli oče, ko so sekirico še malo nabrusili. Samo mirkaj se, da mi ne usekaš take smrečice, kjer ni druge zraven.

Janezek je pa vzel veliko cajno. Med tem je mraz nekoliko popustil. Od dolgih ledenih sveč, ki so visele od strehe, je pričelo kapati. Ves sončni breg je blestel v žarkih zimskega sonca.

Možato sta stopala Janezek in Peterček. Kako bi ne. Saj sta imela na nogah škornje! Vsak svoje! In kaj si mislite! Takle pobič, z osmimi leti in sedmimi, pa škornji! Veliki res niso toliko kot očetovi. Toda zakaj pa so škornji, če ne zato, da se gazi sneg! Kakor hitro sta prešla dalje med "robmi", sta jo urezala kar na celem po snegu.

Ne bo nič, tako je uganil Janezek, ki je sprevidel, da je laže po gazi, kot pa na celo. Peterček je pa imel drug predlog. Zavila sta na levo v "malo senožet". Imenitno! Rsk,

rsk, rsk, sta stopala po trdem snegu. Tam pod osojem sonce ni imelo nobene moči in je še držal sren.

Kmalu sta bila na "volarijah". Peterček je dobro vedel, kam naj gre po smrečico za božično drevesce. Saj si jo je izbral že jeseni. In tudi tedaj je že mislil na to, da mora imeti na svojem mestu naslednico.

Lepa smrečica je bila. Skoro dva metra visoka. 7 križev je imela od vrha do tal in vsak križ po pet ali šest vejic.

Sedaj pa res ne vem, se je domislil Peterček, ali je smrečica ali jelka? Saj je jelkica lepša!

Tamle je. Že sta bila pri njej in jo otrešla snežnega klobuka.

Jelkica je, sta se razveselila oba. Kakor srebrna je.

Tam poleg so bile visoke skale polne mahu.

Kaj pa če je kak gad, se je ustrašil Janezek.

Gad o božiču. Kdaj si pa še kaj takega slišal. Jaz ga bom živega pojedel, če se pokaže, tako je Peterček preveril Janezka. Kmalu sta našla na skali kopno mesto in sta nabrala polno cajno maha.

Sedaj pa hajdi domov!

Široko je stopal Peterček naprej. Kar na čez po gornji poti, kjer je držal sren, sta jo obrala domov. Dosti od zadaj je drobil Janezek, ki gotovo preje ni nič pomislil, da bo polna cajna bolj teška, kot je bila prazna. Pa tudi Peterčku je šla kri hitreje po žilah. Oba sta pozabila, da je mraz, saj jima je bilo pri vsej zimi vroče. Janezek je kar v rob sedel.

Ne, tisto pa ne. Boš bolan, se je spomnil Peterček in prišel, da Janezku pomaga.

Boš pa ti neseš sedaj drevesce. Čakaj, da ga malo odsekam, da bo samo tisto, kar je za drevesce treba.

Škoda, da tudi midva nimava oslička, kot sta ga imela Sveti Jožef in Marija, se je spomnil Janezek, ki je je pri tem mislil najbolj na to, kako prijetno bi sedel na oslu.

Tega pa nič ne pomisliš, da ona dva nista nikjer našla strehe!

Saj bi bilo res nerodno, tako je mislil Janezek, če bi sedajle ne imela kam domov, kjer sedajle že lepe jaslice postavljajo. Če bi trkal na vrata in s škornjem udarjal, pa bi se vseeno ne odprla... da ga ne vzamejo pod streho... Janezek je pa čutil, da je truden in bi tako rad že bil doma, da bi sedel na peč in pravil, kako je videl zajca "pri koči", ki je letel tja v bajtarski laz. Pa kaj bi bila otročja, tako sta se

domislila Peterček in Janezek. Eden z božičnim drevescem, drugi pa s cajno mahu sta junaško korakala in še zapela sta si zraven:

Poslušajte vsi ljudje,
Sveti Jožef v mesto gre.
Sveti Jožef in Marija
gresta v mesto Betlehem.

Da bi bila poba kaj zmatrana? Kaj še. Danes, pa utrujen. Da bi ne smel potem k polnočnici! Tisto pa ne. Saj sta oba "kerleca", tako jima je rekel stric Jakob.

Pa vendar sta bila kar vesela, ko sta smela mirno obsedeti pri otroški mizici, kjer so mati vsakemu postavili skodelico mleka in kos kruha.

Janezek se je pa spet domislil tistega osla, ki si ga je malo preje želel in se spomnil, da Jožef in Marija nista dobila ne odprtih vrat in ne mleka na mizi, ampak, da so ju kar dalje podili, čeprav sta bila utrujena in lačna.

Kakor vsako leto na Sveti večer, tako je bilo tudi ono leto. Zvonovi so peli v pozdrav božjemu detetu, vsa družina je hitela "okoli ogla". Tistih lepih navad pač nikdar ne bo pozabil Janezek in Peterček tudi ne. Saj je bilo, kakor da vsepovsod pojo angeli božji: Slava Bogu na višavi in na zemlji mir ljudem, ki so dobre volje...

In Janezku se je zazdelo, da je na paši in so prišli angeli božji. Zapeli so nebeško pesem.

Tedaj se je prebudil in začudeno odprl oči.

Zaspal je namreč na peči in med tem je "božje dete" prineslo darove. Vse drevesce je kar blestelo v lučkah in bilo je polno čudovitih stvari, kot drevje tam v Indiji koromandiji. Gori v kotu je pa v jaslicah ležalo božje detece.

Oče, mati, Tonca, teta Johanca in stric Jakob pa so zapeli: Pastirci iz spanja vstanite nocoj, pogledat hitite in pojte z menoj.

Bila je ura enajst. Hitro sta bila gotovo Peterček in Janezek. Toda kdo bi mogel opisati nepopisne vtise, katere sta ohranila od svoje poti k polnočnici.

Čeprav sta v cerkvi oba spet zaspala! Toda toliko luči, tako lepe pesmi in toliko ljudi...

Kako lepo bo šele v nebesih, tako je mislil Janezek, ko sta potem s Peterčkom zažigala rakete, tiste rakete, veste, ki lete svetle zvezdice na vse strani.

Hladnik Janez

ZGODOVINSKI ROMAN

Caričin ljubljenec

Nadaljevanje 119

Mimoidoč so se nehote ustavljali in opazovali lepi par.

— To je dožev sin, — so šepetali ljudje.

— Kdo pa je ta dama?

— To pa je grofica Pineberg, tujka in bogatašinja brez primere; stane v palači Trientino. Pripovedujejo da razpolaga z milijoni.

Francesco in Klarisa nista slišala teh pogovorov, ker sta že prispela do obale, kjer je v svoji gondoli nepremično sedel gondolier Gianettino.

Gianettino je mirno čakal, dokler se ni par popolnoma približal, potem pa je zaklical:

— Madona, sveta Mati božja naj vas čuva, srečna tla, po katerih hodi vaša noga?

Ponudil je grofici roko, da bi ji pomagal v gondolo, Klarisa pa se je naslonila na svojega spremljevalca, ki je ves blažen vztrepetal, ko je začutil bližino lepe, mlade deklice.

Čez nekaj trenutkov sta sedela Francesco in Klarisa na rdeči blazini v gondoli, Gianettino pa je stal na svojem mestu.

— Na morje! — je zapovedal Francesco.

Gondola se začne premikati. Počasni in dostojanstveno je plula po morju kakor labod, ki ga nosijo lahni valovi. Čez pol ure je gondola imela Benetke za seboj, vsi čolni in gondole pa, ki so prihajale nasproti, so se ji umikale.

Vsi, ki so prihajali mimo, so se čudili lepemu paru ko so gondolijerji prišli v njuno bližino, so nehote ustavljali svoje gondole.

Naposed so prispeli na odprto morje.

Gianettino je spretno veslal.

— Gianettino! — vzklikne Francesco, gondolier pa se zdrzne, kakor da bi ga kdo zbudil iz spanja.

— Pridi semkaj — rad bi govoril s teboj!

Lepi mladenič je Francesca začudeno pogledal.

— Ali veš, da se grofica radi tebe pritožuje? Grofica pravi, da si bil napram njej zelo neprijazen.

— Niso mi vsi prijatelji, — odvrne gondolier, — ki se mi smehljajo in se mi mi laskajo. Mnogokrat so me vzljubili tisti, ki niso bili prijazni.

— Gianettino, — reče Francesco, — ali hočeš popraviti krivico, ki si jo storil?

— Storil nisem nikomur krivice, napravil pa vam bom, karkoli zahtevate.

Te besede je spregovoril z mirnim, toda odločnim glasom ter je pri tem pogledal lepo ženo, ki ga je izpod svojih dolgih trepalnic opazovala z nekakšnim posebnim zanimanjem.

— Vzemij svojo kitaro in nama kaj zapoj, — reče Francesco Armidore.

Gianettino je ubogal. Vzel je svojo kitaro — valovi so nosili lahko gondolo, mladi gondolier pa je pel ob spremljevanju kitaro. Pesem je bila žalostna, h kratu pa divja in mnogokrat se je zdelo, kakor da bi pretela.

Grofica je s široko odprtimi očmi opazovala mladeniča, ko pa je končal, je segla v svojo torbico in vzela iz nje pest zlatnikov.

— Tu imaš — to zlato je tvoje! Nisem ga štela.

Gianettino se niti ne gane. Njegov obraz se je zmračil, ko je pogledal grofico, potem pa je vzkliknil:

— Nisem pel, da bi me plačali! Vašega zlata ne potrebujem, kajti

že bi hotel, da bi plačali moje petje — bi ga ne mogli preplačati z vsemi vašimi milijoni.

— Jako samozavesten je, — zašepče Klarisa.

Gondolier se obrne, svojo kitaro je previdno položil na sedež, vzel vesla in začel zopet veslati. Sicer pa je bil tudi že skrajni čas, da je jel paziti na svojo okolico, ker je morje postalo naenkrat zelo nemirno.

V par trenutkih se je morje čisto spremenilo.

Morje je bilo do sedaj popolnoma mirno — sedaj pa se je razburkalo — po površini so se podili precej visoki valovi, iz globočine pa je prihajalo strašno tuljenje in rjovenje, kakor da bi se teple divje zveri.

Na nebu so se zbrali temni oblaki.

V tem času, ko se je pripravljala nevihta, da bi pokazala svojo moč, se je Francesco odločil, da bi si poskušal osvojiti Klariso.

— Klarisa, — zašepče Francesco, — pravkar je odzvenela pesem tega človeka, ki poveljuje lepe oči in rdeče, jagodam podobne ustnice. Oh, če bi bil jaz tako srečen, da bi mozel reči: Te ustnice so moje, te lepe oči so samo moja last! Klarisa, dovolite mi, da vam rečem, da vas ljubim!

— Vem, da vas obožujejo moški, ki so bogatejši in mogočnejši, kakor jaz. Marsikateri od njih bi vam lahko posadil na glavo kneževsko krono. Klarisa, krona prave ljubezni pa je tisočkrat več vredna, kakor pa krona iz zlata in dragega kamenja.

— Beneškega doža sin sem — toda to je malo! Ker s tem, kar si je dosegel — se ne smem ponasati jaz.

— Moje slike pa, moje upanje — krase Petrove cerkve v Rimu. Pa tu-

di v Benetkah se nahaja mnogo mostoljih del po raznih zgradbah in cerkvah.

— Klarisa, nudim vam življenje, ki sicer ne bo obdano z bogastvom in razkošjem, polno pa bo ljubezni in svestobe!

— Oh, recite mi, da boste moji!

Klarisa, vi ste sami — pripovedovali ste mi, da nimate ne očeta, niti matere, jaz vam bom nadomestil oba, nadomestil vam bom vse, česar vas je usoda tako neusmiljeno oropala. Čutim, da sem dovolj močan — grofica, samo ena vaša beseda — in midva bova pripadala drug drugemu, ločila pa bi naju edino — smrt!

Klarisa ga je pogledala s svojimi velikimi, lepimi očmi.

Minilo je nekaj minut, preden je Klarisa mogla spregovoriti besedo.

Na priznanje pa, ki ga je že davno pričakovala, je morala odgovoriti.

Klarisa zmaje žalostno z glavo.

— Francesco Armidore, prosim vas, ne jezite se — vaše besede me sicer počaščajo, vendar pa jih moram odbiti.

Francesco prebledi — pogledal je na široko morje — potem pa je vprašal:

— Grofica, zakaj? Mar niste svobodni in neodvisni? Če me ljubite.

— Zakaj bi ne mogli postati moja?

— Moja bodočnost! — odvrne mlada grofica odločno.

— Vaša bodočnost! Vi ste si že koga izbrali?

— Nikogar si še nisem izbrala, moje srce je svobodno — vendar je moja življenska pot čisto točno začrtana.

— Kam pa vodi vaša pot?

Klarisa se je nekaj trenutkov obotavljala z odgovorom, potem pa je enostavno in blago odgovorila:

— Moja pot vodi na carski pre-

stol!

Francesco se zdrzne. Misli, da je ta lepa, mlada žena naenkrat zno-rela, ko pa je zagledal njen resni obraz je videl, da ji je storil krivice.

Na njenem prekrasnem, resnem obrazu se je zrcalila železna odločnost.

— Francesco Armidore, poslušajte me! — reče mlada deklica po kratkem molku. — Zaupala vam bom tajnost mojega življenja, potem pa boste tudi sami uvideli, da ne smem pripadati nobenemu moškemu, ker moja pot ne vodi k ljubezni.

— Jaz sem hčerka Elizabete, ruske carice in ruska krona pripada meni ne pa Katarini, ki vlada sedaj v moji domovini.

Te besede je spregovorila tako prepričevalno, da je bil Francesco prepričan, da so bile njene besede resnične.

— Ko sem bila še otrok — so me spravili iz Rusije.

— Svojo mater sem videla samo enkrat. Ko sem bila stara štiri leta, so me nekega dne odpeljali v neko krasno palačo. Bil je večer, velike sveče so razsvetljevale sobe, dragoceno pohištvo in velika zrcala.

— Rekli so mi, da bi me moja mati rada videla. Naposed se so odprla neka vrata, jaz pa sem zagledala prekrasno urejeno spalnico.

— Na svilnati postelji je ležala neka lepa žena, pri njej pa je sedel mož, oblečen v bogato kozaško uniformo.

— Žena v postelji je bila moja mati, kokaj pa moj oče.

— Tedaj še nisem vedela, danes pa vem, da je carica Elizabeta darovala meni in mojemu bratu življenje.

CERKVENI VESTNIK

25. dec. Polnočnica na Paternalu ob 10 uri pa maša na Avellanedi. Ob 4 uri molitve na Paternalu.

1. jan. Maša na Avellanedi. Molitve na Paternalu.

8. dec. Maša na Avellanedi.

Božič, spomin božjega rojstva.

Za posvetnega človeka so le mladostni spomini. Verem človek pa se čarja, ki nas uči, da se odpovejmo spomni besede svetega pisma: "Prikazala se milost Boga našega zveličavca, ter trezno, pravično in pobožno živimo, pričakujoč velikega prihoda Boga našega Zveličarja..."

Mir je oznanil Odrašenik. Toda ne tak mir, ki ga daje svet. Tisti mir, ki živi v sreči vernega človeka, kateri razume, da so vse stiske tega življenja dane nam le za to, da bolj in bolj dvigamo svoje misli v večne višave, da tjakaj hrepene naše želje, kjer naj bi v večni sreči končala naša zemeljska pot.

Nihče ne bo sveta tako uredil, da bi na njem ne bilo bridkosti. Jezus pa nam je prinesel tak nauk, ki nas sredi bridkosti in težav osrečuje.

Da bi le ubogi zemljan ne zagre-

Starši otrok jugoslovenske šole na Dock Sudu ob zaključku šolskega leta

šil sam nad seboj te hudobije, da se odreče tolažljivim resnicam, katere nam je prinesel naš Odrašenik.

Vemo, da posvetnjaki ta nauk smatrajo za norost. Toda:

Kadar pride žgoče sonce, hitro o-vene evetje in velo umrje v žgočih žarkih, tako pravi Sveti Duh. Samo malo počakaj, pa ne boš več našel tistega, ki je še včeraj prevzeto nosil napuhnjeno čelo...

Vsem vernim rojakom želim mnogo božje milosti, vsem nevernim pa, da bi spoznali, kako dragocen zaklad je vera.

18. dec. se je z vso prisrčnostjo vršila slovesnost prvega svetega Obhajila. 30 naših malčkov je bilo prvič ta dan obhajanih. Lepa pesem in prelepo vedenje otrok je vse navzoče, ki so do kraja napolnili cerkev, prevelo do solz.

Popoldne smo se pa tudi prav lepo pozabavali, tako da bo ostal ta dan vse mv najlepšem spominu.

DOBROIDOČA

Fiambrería Alemana

se radi preselitve proča. Natančnejše informacije se dobi v: "Fiambrería Alemana", (Mercado, Alvarez Thomas 1137, Bs. Aires

Za kratek čas

Surovi soprog.

Gospod Filip: "Tri mesece poročena in že ločena! No, vas pa vaš soprog res ni nosil na rokah."

Gospa Betka: "Samo enkrat, ko me je vrgel iz hiše."

Sreča v nesreči

Pri nekem slovesnem kosilu je strežaj po nesreči razlil juho po obleki neke gospe. Nastane splošno ogorčenje in razburjenje. Strežaj pa pravi z nasmeškom: "Gospoda, prosim, nikar se ne razburjajte. V kuhinji je še juhe dovolj!"

Rojaki

Predno si naročite obleko

OBIŠČITE

KROJAČNICO

Cirila Podgornik

ki Vam nudi najboljšo postrežbo v vseh ozirih.

CENE ZMERNE

TINOGASTA 5231

Villa Devoto

NE POZABITE,

da praznujemo letos SILVESTROVO v obširni in hladni Armenski dvorani, ulica Acevedo 1353.

Pridite, da se poslovimo od starin in da dostojno proslavimo začetek Novega leta.

IZ UREDNIŠTVA IN UPRAVNISTVA

J. N., Mar del Plata. — Vam smo pismeno odgovorili na Vašo prošnjo. Pozdrav!

A. S., Avellaneda. — Naročnino prejeli v redu. Pozdrav!

M. Z., Egipt. — Naročnino v egiptovskih librah prejeli v redu. Vam bomo pisali. Pozdrav!

J. H., V. Regina. — Vesele praznike in srečno Novo leto tudi Tebi in Tvoji družini. Bom že pisal ob priliki. Pozdrav!

J. Toplak, B. Blanca. — Niste nič navedli poklica, zato ne vemo kako delo iščete. Morda pa bi se dalo dobiti za vas, ko imate družino, bolj in lažje delo tam nego tukaj. Poizkusite in naši rojaki, ki jih je več tam, Vam lahko gredo na roko. Pozdrav!

M. R., Lanus. — List smo Vam dostavili in ste ga gotovo v redu prejeli. Takih fantov nam je treba. Pozdrav!

SLOVENSKA TRGOVINA (TIENDA)

"LA PALMA"

Kjer dobite vse moške potrebščine, perilo, nogavice itd. ter blago in obleke za ženske in otroke.

Cene zelo ugodne.

Se priporoča lastnik

JOSIP BOŽIČ
Calle Méjico 923, Piñeyro
Avellaneda

J. L., Lomas de Zamora. — Naročnino prejeli v redu. Hvala za v tiskovni sklad. Sprejmite naše pozdrave!

A. F., Las Petacas. — Te pričakujemo. Pozdrav!

M. S., Capital. — Naslov spremeni in upamo, da je v redu. Pozdrav!

F. C., Pariz. — Naročnino prejeli v redu in list smo Vam že poslali. Kdaj se spet vidimo? Pozdrav!

F. J., Egipt. — Nakazovano naročnino v čeku potom italijanske banke, nam je rojak M. A. izročil v redu. Pozdrav!

R. Švara, A. Gabrijelčič, M. Jerončić in Pirih F., prejeli v redu naročnino od F. Laknerja na Banki Germanico.

M. Č. de B., Cinco Saltos. — Naročnino prejeli v redu. Hvala! Prejmite naše pozdrave!

Vsi drugi, ki ste plačali našim inkasantom, imate tozadevno potrđilo.

slovenska tovarna mozaika

Velika izbira granitnega, apnenčevega in večbarvnega mozaika. Specialno izdelovanje granitnih stopnic ter vseh v to stroko spadajočih del

Albert Gregorič

J. Pedro Varela 5233

U. T. 50-5383

Villa Devoto Buenos Aires
zasebno J. P. Varela 5130

102. POGLAVJE.

Povest ruske princeze

Gianettino je pogledal na vse strani. Nebo je bilo pokrito s temnimi oblaki.

Francesco in Klarisa pa nista opazila spremembe vremena, ker sta bila preveč zatopljena v pogovor.

— Da, jaz sem, hčerka carice Elizabete, — nadaljuje lepa mlada grofica. — Oropali so me carske krone, mojega brata pa so zaprli v samostan. Ruski prestol je moj ne pa one Katarine, ki si ga je z umorom prisvojila.

— Peter III. bi ne bil nikdar postal car, če bi se ne pregrešili zoper mene z oni strašnim zločinom, ki je pričel takrat, ko sem privrkat vide-la svojjo mater in svojega očeta.

Francesco Armidore, malo prej sem vam povedala, da so me odvedli v spalnico carice Elizabete. Ležala je v postelji, pri njej pa je sedel lep kozak, na njegovem obrazu je bila žalost, viteštvo, hkratu pa neka krutost.

Kdo je bil ta človek, sem zvedela šele pozneje.

Čudno je bilo, kako se je carica Elizabeta mogla spoznati s tem človekom, ki je bil vedno lastnik njene-ga sreča in ki ni nikdar zapravljal mi-losti vladarice največje evropske države!

Elizabeta je bila zaročena s princ-om Holsteinom. Ta je bil lep in vi-teški mladenič. Ze je bilo vse pri-pravljeno za poroko in mladi princ je z vso gotovostjo računal, da bo vladal veliki Rusiji ob Elizabetini strani, ko se ga je nekega dne loti-la mrzlica, noben zdravnik mu ni mogel pomagati in mladi princ je moral umreti.

Elizabetina bolest je bila neskon-čna. — Ta bolest jo je pripravila skoraj ob pamet, vse svoje življenje ni pozabila te svoje ljubezni.

Dala mu je postaviti mavzolej ka-kršnega svet še ni videl. Ta grobnica je bila zvezana z Elizabetino pala-čo in Elizabeta je lahko iz svoje spalnice prišla skozi dolgi hodnik vanjo. Pot je bila lepa in gladka.

Iz zanesljivih virov vem, da je Eli-zabeta še dolgo let po smrti svojega ženina zahajala v mavzolej in pre-bdela marsikatero noč ob njegovem truplu, ki je bilo samo po sebi unevno balzamirano in je počivalo v ste-kljeni krsti.

Da — še več! Če je šlo za kako važno državno vprašanje, če bi morali odločiti o kaki važni stvari — je pripovedovala to svojemu mrtve-mu ženinu ter poslušala njegov glas, ki ga je slišala samo ona.

Toda čas zaceli vsako rano. Tudi Elizabetino sree se je spomnilo, da je tako strašno osamljeno in ni ji bilo več dovolj, da bi preživljala vse noči pri mrtvecu. — Življenje je ho-telo svojih pravic, Elizabeta pa je bila mlada in lepa.

Vsi moški, ki so bili v njeni bližini — vsi knezi, generali, častniki in dvorjaniki so si prizadevali, da bi ugajali carici. — Med njimi pa ni bilo nikogar, ki bi se mogel primer-jati s princem Holsteinom, nobenega ni bilo, ki bi bil tako lep, kakor umrli princ. Za Elizabeto ni imel ni-hče prav nobene privlačne moči in carica se je zgrozila pri misli, da bi se radi enega teh ljudi mogla izne-veriti spominu svojega zaročenca.

Nekega večera pa — carica Eli-zabeta je stala baš pri odprtem oknu svoje spalnice, plah, pomladanski veterček je majal krone dreves — je carica nenadoma zaslišala neko

čudno godbo.

To je bil instrument, ki ga Eliza-beta ni poznala. Nikdar še ni slišala bolj žalostne in bolj otožne melodi-je.

Potem pa — potem je zaslišala svež in jasen moški glas, slišala je petje.

To je bila ena izmed onih otožnih pesmi, ki jih prepevajo ukrajinski kozaki — pesem, pri kateri joka sr-ce — pesem, pri kateri ne ostane ni-ti eno oko suho — te solze pa ne ske-lijo — to so blage solze, pri katerih pozablja človek na vse trpljenje. V sreču pa ostane samo hrepenenje — neskončno hrepenenje!

Elizabeta je jokala — še nikdar ji niso solze podarile slajšega čuvstva, — Kako redka glasba! — vzdihne Elizabeta. — Še nikdar nisem sliš-la ničesar podobnega.

— To je instrument, — ji je rekel stari komornik, — ki ga uporabljajo ukrajinski Kozaki, imenuje pa se — balalajka.

— Pevec pa? — je vprašala ca-rica.

— Je gotovo kozak! Samo kozaki pejejo tako.

— Rada bi ga videla, — je rekla carica. — Odhiti k njemu in ga po-kljči!

— Kaj, Veličanstvo? — vpraša stari komornik, ki je bil nekoč tudi sam kozak. — Mar naj bi pripeljal po-estnega pevca v carsko palačo — v spalnico Vašega Veličanstva?

— Da pripeljate ga, kakor sem vam ukazala!

Komornik je odšel, da bi izpolnil caričino nalogo. Ta človek seveda ni slutil, da je bil ta trenutek odločen za caričino življenje.

Čez nekaj minut je stal potujoči pevec pred carico.

To je bil visok in vitek plavalas

mladenič. Njegova postava je bila orjaška. Njegov obraz je bil obraz plemiča, le nekoliko ožgan od soluca in smelih oči.

— Kako se imenuješ? — ga je vprašala carica.

— Ime mi je Ciril Razumovski, gospodarica, — je odgovoril kozak, ki ni vedel, da se nahaja v carski palači.

— Ciril Razumovski? Odkod pa si, — Iz Ukrajine gospodarica.

— Zakaj si odšel iz svoje lepe do-movine,

— Moja domovina je lepa, — je odgovoril pevec, — toda v njej vlad-a beda.

— Strašno! — se je začudila Eli-zabeta. — Kako je vendar mogoče, da ljudje v Rusiji stradajo! Strašno — strašno!

— Oh, v Rusiji stradajo ljudje, — je rekel pevec, — česar pa carica Elizabeta — Bog naj nam jo ohrani! — niti ne slutí. Carica itak ne bo zvedela resnice. Stanuje v svoji veličastni palači in dvorjaniki ji pri-povedujejo, da žive ljudje povsod dobro. Če pa bi carica enkrat sliš-la človeka, ki prihaja iz naroda, ko bi enkrat ukazala tistemu, ki pozna strašne razmere, naj ji opiše trplje-nje naroda, bi videla, da je laž, kar ji pripovedujejo.

Mlada carica je povesila glavo, te-mna rdečica ji je zalila obraz.

— Kakšen pa je ta vaš instru-ment? — je vprašala carica. — Še nikdar ga nisem videla.

— To je balalajka, — se je zasmel mladenič, — igrati pa znamo na-jujo samo kozaki iz Ukrajine. Moj ded je bil na balalajki velik umet-nik, jaz pa sem se naučil igranja od svojega očeta. Ko pa je moja sestra stradala in je tudi moja mati živela

la v bedi, — sem zaslužil z balalajko

toliko, da sem jih mogel preživljati. Vzel sem balaljko in šel po svetu, kar zaslužim, pošljem domov, da ne bo v naši družini bede.

— Vi ste dober sin in dober brat, — ga je pohvalila carica, ki je čuti-la, da ji je vsak trenutek več za mla-dega kozaka. — Da pa bi mogli svo-ji materi poslati večjo vsoto, vam predlagam:

— Ostanite nocoj pri meni, za vsa-ko pesem pa, ki mi jo boste zapeli, vam bom dala zlatnik.

— To je preveč, — je odgovoril kozak.

— Ne, to je premalo za vaše pes-mi, — odgovori Elizabeta. — Začni-te!

Komornik, ki je bil doslej prisot-en, je odšel. Carica je sedla v nasla-njač, mladi kozak pa je sedel k nje-im nogam in začel igrati in peti.

Kdo ve, kake pesmi ji je prepe-val? Najbrž so bile to sladke, otož-ne melodije, kajti kadar je kozak hotel končati, mu je carica zašepeta-la:

— Naprej.

Ko je pesem končal, je Elizabeta vrgla v dragoceno posodo iz alaba-stra, ki je stala pri mizi zlatnik, ko-zak pa je vsakikrat dejal:

— To je preveč!

Noč je počasi minevala, na vzhodu se je daniilo, ko pa so prvi solnčni žarki prodri skozi zavese v caričino spalnico — si kozak ni pridobil sa-mo mnogo zlata, temveč si je osvojil tudi sree lepe carice. Smehljalo se mu je življenje, polno sreče in boga-stva.

Ciril Razumovski ni več odšel iz caričinega dvora in vsakdo v državi se je čudil, da si je carica izbrala za ljubimeca kozaka — potujočega pev-ca.

(Dalje prihodnjie)